

קיבוץ ניר דוד עלון ספטמבר 2020

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות, אסור להפיץ, לשכפל, להעתיק או לעשות כל שימוש אחר ללא אישור

קיבוץ ניר דוד ספטמבר 2020

שלום חברים!

אין לי הרבה מה לכתוב, יש המון מילים הפעם בעלון, אז בחרתי לפרסם פה את הברכה של **עִזְּו אִפְרָיִם**:
לימור גינת – 050-7602125 מייל: meshek@nirdvid.org

ברכה לקיבוץ:

מה נאחל לו לקיבוץ שבשנת תש"פ התפחם לו כל בית התרבות ונשרף הפאב, שנחתה עליו קורונה והוא נכנס לסגר ושאת הנחל שבו, רוצים שפירו וכל העדר. אבל לפני כל הברכות בואו נסתכל על העבר על כל מה שהיה כאן, מה משנת תש"פ נשאר, אפשר כמובן להסתכל על כל מה שאין להמשיך לקטר ולבכות ולהתאונן, להגיד שהמצב אף פעם לא היה גרוע כל כך לתאר את עתידנו כסבוך ומסובך, להתלונן שהבנוס כנראה יילך לעורכי-הדין, שההנהגה לא מתפקדת ואין למי להאמין, שהאוטו הכחול שלי כבר לבן מרוב אבק שנשבר לי כבר הז** לחיות במאבק, שבמקום לראות שערים בכדורגל אני משחק כדורגל בשערים ושהחינוך פה לא בסדר ושהאוכל לא טעים, שלפארק אני כבר לא יוצא כי הכול שם מלוכלך, ובזום אני לא נראה יפה ולא שומע טוב כל כך. שמרוב הודעות בוואטסאפ אין לי זמן כבר לאשתי, ושמרוב שאשתי בוועדות אין לה זמן גם בשבילי. אני כבר לא יודע באיזה יום הילדים לומדים בזום וכבר חצי שנה לא ראיתי הופעה ואני מת משעמום. כל כך נמאס לי מתש"פ שאם אפשר היה לבחור, מצידי שאת האסי יכניסו לצינור. אבל אני בחור אופטימי ואני רוצה לראות את כל היש שיש פה ויש במה להתגאות! יש לנו קהילה חזקה שעומדת במשבר, אנחנו כאן מ-1936 ומתכוונים להישאר. יש לנו צוות בטחון יוצא מהרגיל ומהכלל, אני אישית ממליץ על אשר לתפקיד מפכ"ל. יש לנו חינוך מדהים שהרים קייטנה לתפארת ושמתפקד בתנאים לא אפשריים כשכל יום יוצאת הוראה אחרת. יש לנו תרבות שמרימה את המורל ומראה שגם בלי בית אפשר פה לעשות תרבות ולא להירקב בבית. יש לנו נוער שגם אם הוא קורע לבית שקד את הצורה, לכל צרה הוא מתגייס ותמיד מוכן להושיט יד לעזרה. יש לנו כלכלה מבוססת שנותנת לנו לצלוח את המשבר, ויש לנו את גדי ואת זה אין לאף אחד אחר. יש לנו חברים בעמק ובכל הארץ כמובן, ולא לשכוח - יש לנו הרבה חברים גם בבית שאן. יש לנו את שלמה, אולי, שחם, נוהר, חלי, תאיר וטל, ואת לימור, הילה, שגיא ואת איל ואת איל. את גילה, גליה והילה, נוי, חנן וערן סגל. את נדין, ליאור מאור ואורי שמחזיקים את החמ"ל. אולי הם לא הכי טובים, אולי הם לא טובים בכלל אולי הם לא הכי שיש אבל הם משלנו ובכלל... אם רק נפסיק להסתכל על כל מה שאיננו, אז נגלה את מקור הכוח לסלע קיומנו. הכוח שלנו הוא הקהילה. הביחד הוא נחוץ גם אם אנחנו מופרטים- קיבוץ נשאר קיבוץ! אז לשנה הבאה אני רוצה פה לאחל שיבוא שלום עלינו ועל כל בית ישראל. שעוד נזכה לחגוג חגים בבית התרבות המחודש ובפאב נרים כוסית של בירה או של יי"ש. שיימצא כבר החיסון ונצא להשתולל, שמסיכות יהיו רק בפורים ואלכוג'ל יהיה בלי ג'ל. שהמושחת מבלפור כבר יעוף מהכיסא וייקח את כל המשפחה שלו לבדיקה אצל רופא. ובמקום שהאסי יזרום לו בצינור שאשאר מספיק רזה כדי לעבור בחור... אז לכי לך מפה תש"פ, קחי איתך ת'סגר ובואי בשלום תשפ"א- תראו יהיה בסדר!!!

ברכת ראש השנה ובכאף

בהשראת המילים הכה יפות של עידו, בא לי להגיד:
 כשהאסי זורם לו שליו ונינוח-וקהילה חזקה שנותנת כוח –
 מתנדבים רבים שעוזרים לשמוח - וחומה ומגדל שאסור לשכוח –
 והלב האוהב הרחב ופתוח - ושערים סגורים כי יותר בטוח –
 כי אתה ואני ואנחנו זה כוח - ועל זה חברים הן ראוי לשמוח –
 כשהאסי זורם לו שליו ונינוח - ונותן לנו כוח.
 שלכולנו תהיה זאת שנה של עונג ממש - שנה של דבש...
 ממני יהודית זמיר...

הודעה וברכה מראשי הרשויות:

ראש המועצה האזורית "עמק המעיינות" יורם קרין וראש עיריית בית שאן ז'קי לוי, נפגשו יחד עם סגניהם להרמת כוסית לרגל השנה החדשה, לסכם את השנה שהייתה ולדון בהמשך שיתופי הפעולה לקראת השנה החדשה.

בתום הפגישה הוציאו הודעה משותפת:

שנת תש"פ הייתה שונה ומאתגרת. גם במבחן השותפות. אולם אתגרים אינם מפחידים אותנו, אלא להיפך; מחברים אותנו לשיתופי פעולה הדוקים וטובים יותר. שמנו את השותפות המצויינת הזו בקדמת הבמה בוועדת הגבולות של משרד הפנים ובהסכמות שהבאנו עימנו לדיונים על העברת שטחים מהמועצה לעיר, והצלחנו לבטל את התכניות להקמת תחנת כוח. את השנה החדשה נקדיש בין היתר לפיתוח נחל חרוד, לקידום הזרמת מים לבית שאן וליצירת חיבורים ופרויקטים חדשים בתחומי השטחים הפתוחים, הסביבה, תרבות הפנאי והקהילה. אנו יודעים שעבודה משותפת, דווקא היום, היא מחוייבת המציאות, ואנו נמשיך בכך לטובת הקהילות והתושבים שלנו, ולפיתוח האזור כולו.
 עם סיומה של שנה ופתיחתה של החדשה – אנו מאחלים לתושבי העיר והעמק שנה טובה. ניחל שהשנה הזו תביא עמה שקט, בריאות ונחת לצד המשך עשייה ושותפות ושכנות טובה.

ראש השנה 2010 – שנה אחרי ההפרטה

17.9.20

את אשר חששנו קרה, אנו לקראת סגר חדש ומחלת הקורונה משתוללת. אירוע זה משפיע בעיקר על התיירות שבמקום חודשי שיא בתקופת החגים, אנו צפויים לקיפאון.

ניתן היום להעריך את ביצועי התאגידים העסקיים שלנו לשנה זאת:

נירעותק מוגדרת כמפעל חיוני המספק מדבקות למוצרי צריכה. המפעל עובד בצורה סדורה והתוצאות העסקיות ל- 8 החודשים הראשונים של השנה טובות. המפעל בוחן ומתכנן בימים אלה רכישת מכונה חדשה לייצור מדבקות מיוחדות.

במסגרת "תקנה 27 של רשות המים" שהופעלה ביוני ש.ז. ענפי החקלאות שלנו עומדים בימים בפני אתגרים לא קטנים והם:

1. כ 30% ממי המעיינות שאנו צורכים יוזרמו לנחלים.
2. מחירי המים יוכפלו.
3. הרפורמה לטיפול במי הברכות מתבצעת בימים אלה ואנו משקיעים סכומי כסף גדולים (בהשתתפות המדינה) במחזור וטיפול במים אלה.

במסגרת זאת ובעקבות ירידה בכמויות הדגים המקומיים המשווקים, אנו במהלך הדרגתי של צמצום שטחים ויצאה חלקית משותפויות לגידול דגים שיש לנו עם מסילות ושדה נחום.

עלית מחירי המים תחייב אותנו להתמקד בגידולים רווחים היכולים לשלם את מחירי המים החדשים שהם בעיקר מטעים של פירות סוב טרופים. השנה עקרנו את כל שטחי הקלמנטינות מהזן "אור" ונטענו במקומם מנגו וליצי.

המדגה מתארגן בימים אלה למצב שונה בו הוא יהיה חייב להקטין שטח, למחזר את רוב המים לאורך כל השנה ולהתייעל.

סיימנו את קטיף המנגו. היבול נפגע השנה ממכת גל החום שהיה באביב. יחד עם זאת היו לנו תוצאות טובות בעגבניות ובאבטיחים, כך שהצפי לרווחיות הוא דומה לשנה שעברה.

אנו נמצאים בימים אלה במו"מ מתקדם עם קיבוץ מסילות לשותפות בהקמת מטע משותף של מנגו המבוסס על הידע והניהול שלנו ועל השטחים והמים של מסילות.

למרות הפגיעה הקשה בתיירות אנו ממשיכים בתכנית להקמת פרוייקט הגלאמפינג – אוהלי אירוח. במקום המיועד להקמה ליד גן גורו כבר נראות פעולות קרקעיות.

התיירות בוחנת בימים אלה הצעות לשיתופי פעולה עם קיבוצים ועם גורמים עסקיים אחרים במטרה להרחיב את הפעילות שלה לתחומים נוספים שהם לא באזור הקיבוץ.

בתשתיות אנו עוסקים בימים אלה בניצוחו של יפתח בפרויקטים הבאים: סיום הגשר החדש, תשתיות ל"שכונת הכרם", אספקת מי שתיה (דלי מלח) משופרים לקבוץ, הקמה ותכנון של 3 פרויקטים סולריים (גגות, סולרי קרקעי לאספקת חשמל לנירעותק ומערכות צפות במדגה) בהיקף מתוכנן של כ 15 מגו"אט.

כמו כן אנו עוסקים בימים אלה (באחריות שחם) בקידום תכנית השיפוץ של בית התרבות.

אשר לאירועי האסי - מעבר למציאות המיוחדת בה אנו נמצאים, ההתארגנות והתנדבות הנהדרת שמתקיימת כל יום וכל שעה עולה הצורך לתת ביטוי ארגוני לשינויים הדמוגרפים שהקבוץ עובר בימים אלה. אנו מתכוונים להציג ולהציע בקרוב לקבוץ הצעה למודל ארגוני משופר שייתן ביטוי למציאות חדשה זאת שעוברת עלינו בחודשים האחרונים. חג שמח ושנה טובה

סיכומי ישיבת הנחל קהילה

3.8.20

סיכום ישיבת הנהלת הקהילה מס' 7-20

נוכחים: אסף, מוניקה, שחם, גליה, רקפת, שחר.

חסר: שלמה גלזר, עומרי, חן.

סדר היום:

1. אישור פרוטוקול – אישור פרוטוקול של ישיבת הנהלת הקהילה מס' 6-20 - אושר
2. תרומה לעמותת משה שרת - פנייה מהבן של משה שרת לתרומה לעמותה למורשת שרת. דרוש להם כ- 100 אלף. אבל ישמחו לכל סכום. מצורף מסמך מדיניות מאוקטובר 2014 – הוצג נוהל התרומות מאוקטובר 2014. הנוהל מחייב לתקצב אם רוצים לתת תרומות. בתקציב 2020 אין תקציב תרומות. לא מתחייבים לתקצב גם ב 2021.
- היות שאין השנה תקציב, הפנייה מהעמותה נדחית. ככל שיתקצב בשנה הבאה, ניתן יהיה לפנות שוב.
3. תקציב חרום אסי – הוצג תקציב החרום. התקציב כבר אושר באחזקות ומובא להנהלת הקהילה – מאושר.
4. שונות -

נוכחותכם חשובה

בברכה,

שחם

דבר מעורב: סגס כי באיזון עם גיונה ש
שחם שאנו עם אטמח ש חוזה ואגד - אגרג צווג
חוסן פידאניס גרביג ועזז...

סיכומי ישיבת הנהלת קהילה

7.9.20

סיכום ישיבת הנהלת הקהילה מס' 8-20

נוכחים: אסף, עמרי, מוניקה, שחם, גליה, רקפת, שחר, חן.

חסרים: שלמה

1. אישור פרוטוקול – אישור פרוטוקול של ישיבת הנהלת הקהילה מס' 7-20 – אושר.
2. עדכון תקנון וסל סיעוד – גרסה סופית שעברה גם את עורכי הדין (מצ"ב) – אושר. יש תיקון עברית אחד שגליה תעביר לרקפת. רקפת תתקן ותעביר לשלמה ושחם – עובר למזכירות ולקלפי.
3. תקציב חינוך חברתי – בשל אירועי הקורונה והדרישה לעבודה בקבוצות קטנות ובקפסולות, אנו נאלצים לעבור לדואונים (מבחינה חינוכית זה מבורך כמובן). כלומר, עבודה בשלוש קבוצות (במקום 2) של: א-ב, ג-ד, ה-ו. המשמעות הכלכלית של הדבר היא, עליה בכ- 80 אלף ₪ בעלויות המערכת (כוח אדם) – נדחה לישיבה קרובה.
4. ביטוח בריאות קטסטרופות – רקפת תעביר חומר (טבלאות השוואה) ותזמין את משקי הקיבוצים – אושר להיכנס לפוליסה החדשה, רקפת תכין את הנושא להצגה לציבור. יש להגיש את הרשימות עד 15.10.20.
5. תשלום חדר בידוד קורונה – פנייה לדין בעלות חדר בידוד בחדרי אירוח. נקבע מחיר של 30 ₪ ליום. הסכום נועד למימון הוצאות חשמל, מים, יס, נקיון, חיטוי וכדומה. במקסימום זה $30 \times 14 = 420$ ₪ לשבועיים. אסתר שדמי מערערת על הסכום – נבדוק את עלות החיטוי, ניקוי ואז נחליט.
6. רשת ביטחון בריאות – בתקנון הבחינה לזכאות לרשת זו נקבעה כל חצי שנה. ב 2016 החליטה הנ"הק שהבחינה תהיה אחת לשנה (כהוצאה שנתית) אבל ההחלטה לא עברה שיחה/קלפי. לכן, הנ"הק מתבקשת לבטל את החלטתה מאוגוסט 2016, או להעביר את ההחלטה לאישור השיחה/קלפי – הנ"הק תבחן את הנושא מחדש ותגיש הצעה.

רשם: שחם

הנדון: אחזקה ונהיגה ברכב תפעולי (קלבקאר, גולפית, איזיגו וכו') – נהלים וכללים באזור תפעולי סטטוטורי

ברצוני להאיר את עיניכם בנושא רכב תפעולי.

לאחר שרכשת/קיבלת רכב תפעולי, יש לפנות לשמוליק פרמינגר כדי לקבל הסבר להמשך התהליך.

הוא מפקח על הרכב התפעולי מטעם משרד התחבורה.

שמוליק ישלח לדוא"ל שלכם את התקנות של רכב תפעולי ומסמך בנושא תפעול ובטיחות.

שלושה נושאים עיקריים עליהם יש להקפיד:

1. רישיון נהיגה ברכב.

2. ביטוח חובה + צד ג'.

3. מעקב תקופתי ורישוי ע"י מפקח רכב תפעולי ורישום בתיק הרכב.

המשמעות – אם חלילה יקרה משהו (לנהג, לנוסע, להולך רגל, רוכב אופניים, נוסעים ברכב אחר וכדומה)

ואחד משלושת הדברים הנ"ל לא קיים/בתוקף, האחריות כולה נופלת על בעל הרכב/נהג.

כלומר, אם חלילה יקרה משהו, הנהג בכלי (שכעת אינו מורשה – הלכה למעשה) יואשם בנהיגה ללא רישיון

רכב וללא ביטוח! הביטוח לא יכסה שום נזק, וכל העונש והפיצויים יושתו על הנהג!!!

זה יכול להיות שלילת רישיון נהיגה + קנסות + פיצויים (חלילה) במאות אלפי שקלים.

שימו לב – גם אם אחד מהמרכיבים בחבילה מתקיים (למשל, שיש ביטוח בתוקף) אבל האחרים לא (למשל,

שלנהג אין רישיון נהיגה בתוקף, או שלרכב אין אישור מאחראי הרכב התפעולי) אזי כל החבילה לא בתוקף!!!

בדיוק כמו בכל רכב רגיל – תמיד נדרשים 3 מרכיבים:

1. רישיון רכב וטסט בתוקף.

2. ביטוח חובה בתוקף.

3. רישיון נהיגה לנהג ברכב (בתוקף).

אנא מכם – כדי להימנע מבעיות וצרות (גדולות), שתפו פעולה עם שמוליק ובצעו את מה שנדרש.

אם חלילה יקרה משהו, לא נוכל לעזור ...

הבהרה – כל האחריות לכלי, להתנהלות סביבו, לנהג ולנוסעים, היא על אחריותו של החבר/תושב המחזיק

בכלי ועליו בלבד!!!

בברכה,

שחם מיטלר – מנהל קהילה

העתק: שמוליק פרמינגר

ברכה שמקראה בערב ראש השנה באוועגן ס' פאוס – אסאך שגא'י

סיפור גלגולו של ביתן קטן על שפת האסי.

בעמק יפה בין שדות ונחלים

נבנה על שפת הנחל בית די תמים.

חד קומתי, קרוב לרפת וללול

ויעודו – חימום ביצי עופות עד בקיעה והעברה לבתי הגידול.

במשך השנים מחזור אחרי מחזור רדף

בקעו ויצאו מהמקום עשרות בעלי כנף.

השפמנונים בנחל מהנפולת נהנו

והאפרוחים החיים לבתי האימון עברו.

בענף הלול גידלו סוגי עופות שונים

כשהמדגרה משמשת חממה לכל המינים.

עד שהוחלט שכבר לא כדאי

והמבנה התרוקן מתכולתו המקורית ודי.

טיפול פיזיותרפיה הם היעוד הבא של המבנה

ולבסוף זכו בו לפעילות חברתית בוגרי המחנה.

למבנה התמים שצורתו המקורית היתה ריבוע

נוספו עם הזמן טלאי בניה ומי המתכנן? ממש לא ידוע.

הצפת הקירות בימי גשם כבר לא הפתיעה איש

עם קצרים חשמליים, נזק למכשירים, ממש עסק ביש.

וגם, מי שהתישב לו בנחת בשירותי הנכים

לא שיער שמנגד, מעבר לאסי צופים בו במצבים הכי מביכים.

האולם עצמו, המקורי, נהיה קטן מהכיל

כשעשרות חברות וחברים עלו כיתה עם הגיל.

ולאור כל התיאור הנ"ל ועוד כל מיני מפגעים

החלה חשיבה לשיפור התנאים.

ממעגלי חשיבה ושיח הגיעו חזון ומטרות,

במפגשים נוספים נקבעו סדרי עדיפויות.

עד שנרשם בתכנית ההשקעות לפני שנתיים סכום מצחיק

מבלי שהייתה תכנית, או תימחור, העיקר שנפתח תיק.

כשהתקבל התכנון הראשוני ממתכננת והפעם בעלת רשיון

כבר היה ברור שדרושה תוספת רצינית של הון.

ועם בוא הקונסטרוקטור לבדוק עמידות, צמח הסכום

ואז החלו ההיסוסים – הכל? או לא כלום?

גם מתכנן נוסף הובא כיועץ להפחתת עלויות

מה שלא בטוח שזה מה שהפך להיות...

בהחלטה אמיצה תוך הסתמכות על תבונת מקבלי ההחלטות

נקבע שיש לבצע את החלק שעלותו כבר אושרה ברשומות,

בתקווה לא מבוססת בכלל שברשימת ההשקעות הבאה

יאשרו את גמר התכנית במלואה.

וכך החל השיפוץ בקצב משביע רצון

עד שהגיעה הקורונה והכל נעצר, מה שמיד התפרש והתגבש לעילת חיסכון.

מבלי כונה כמובן, שריפת בית התרבות באה לעזרתנו

ונציגה אחת במזכירות ששכנעה כי חייבים להמשיך לטובת כל הציבור ובעיקר לטובתנו.

אם כך המצב אז ממשיכים מיד עם היציאה מהסגר הראשון,

ושוב צרה לפתחנו, אין עבור הסיום מספיק ממון.

ופתאום כולם מוכנים להשתכנע שאפשר להפעיל את המקום,

לא גמור, ללא נגישות מתאימה וללא גגון.

שאפשר להכנס בקלות מסביב מצד מזרח

ומקום לקלנועיות ואופניים זה בכלל לא הכרח.

המשק ברכה – אסגר גזני

מה שברור לי ואולי לא תסכימו איתי,
שזהו מצב שעלול להתקבע תודעתית.
ולכן התארגנה הצעה שכונתה כל כך יפה "פשיטת רגל מוסרית"
לתרום מכיסנו הפרטי כדרך נכונה ואפשרית
לסיים את השיפוץ היפהפה כראוי
מבלי שקצוות לא גמורים יהוו בכי תמרורים לדורות.
ולכן היום הזה ממש, תם אך בכלל לא נשלם סיפור המדגרה,
ולא נראה באופק מי יצילנו מזו הצרה.

וידוי קטן שלי.
ההתנדבות בקבוץ בימים אלה משובבת לב ממש
תרומת כוחות זמן אינסופיים המתיצבים לכל מה שנדרש.
לי אישית לא התאימה שום הצעה
אם מפאת גילי ואם מחוסר יכולת ניידות ותנועה.
ואז חשבתי לי במלוא כובד הראש
הרי היכולת שלי וגם של רבים כמותי, היא הכסף שיש לי בעו"ש.
אז אולי יש בכל זאת הבהוב של אור בקצה המנהרה...
כי מה שנאסף אצל יעלי עד כה עדיין לא ממלא הקערה....
שנה טובה לכולנו.

משאלון הספרייה – אסגר גזני

מה התחדש? הספרייה עוברת בימים אלה ריענון ושדרוג.

התחלנו בסינון וניפוי ספרים, שכבר אינם רלוונטיים בשבילנו, ולאחר מכן, ארגנו וסידרנו את האוסף מחדש.
השבוע נתחיל לקלוט את הספרים לתוכנת הסיפרייה, מתוך שאיפה לחשוף אותם בהקדם לקהילה
באמצעות מיחשוב. הסיפרייה מצויידת כבר במחשב, מדפסת (כולל סורק), וכן, סודר בה WIFI.
תקציבנו לרכישת ספרים חדשים מטעם ארגון הקניות האזורי לא נוצל עד עתה. עכשיו נעשה מאמץ למלא
את החסר. אני מקווה שבימים הקרובים יגיעו אלינו הספרים שהזמנו. רשימתם תתפרסם לקיבוץ.
נבחר צוות היגוי לספרייה, שתפקידו לבנות חזון, מטרות ונוהלים בהתאם לצורכי הקהילה והקיבוץ. לאחר
אישור הנהלת הקהילה הצוות יחל בפעילותו.
לכל המעוניינים לשאול ספרים, זה אפשרי בהחלט (כרגע, ע"י רישום ידני). בד"כ אני נמצאת בספרייה בשעות
הבוקר, בכל מקרה, אפשר להתקשר ואגיע לעזור.
בימים אלה נבנה צוות מתנדבים/ות קבוע, שיאפשר לנו לפתוח את הספרייה שעות רבות (גם בערב ואחה"צ).
נודה לכל אחד/ת שיצטרף, אנא פנו אלי. כמו כן, כל מי שמוכן/נה לעזור בקליטת הספרים למחשב, י/תבורך.
כל מי שזקוק לחלל שקט, ללמידה יחידנית או בקבוצה, לישיבה, לעבודה וכד'... אנא פנו אלי.
מאחלת לכולנו שנה טובה ובריאה ושיהיה לנו את הזמן והשקט הנפשי לקרוא, אסנת

חזון הגרבור – היא ג'ני

דבר הקורבן

אירגוני אג רכזי הגרבור האזינה ש'אן
בשאלה וזכרה קבא אג הגרבור...

5 ארועים שהיו לנו בחודש האחרון?

וואו, קצת יותר מחמישה אירועים אבל היה שווה כל רגע, בין משבר בשער לטיפולס גדר, האסי המשיך לזרום ואנחנו המשכנו לפעול ולזכור שקהילת ניר דוד עומדת איתן!

מעבר ליוזמות התרבות היו המון יוזמות קהילתיות שלכם - החברות והחברים שמרימות את כולנו.

זה המקום לומר - יש לכם רעיון? יוזמה? רוצים את עזרתי להרים פרויקט תרבות? דברו איתי ☺ יש כאן אוסף של אנשים מיוחדים שרק מחכים לתת יד ולהרים יחד.

אז לקראת סוף הקיץ היה לנו:

26.8 **הצגת קטנטנים של "המלך אמר"**, ותודה רבה למועצה שאפשרה ולענת קנול (קרונר) שבדקה, סידרה, קבעה ועשתה את כל החיבורים ולעומר טייכנר שעזר לסדר ונתן לנו את הולצר.

28.8 **ניקיון בפארק – restart in the park**, שישי כולם על השערים והגדרות, אבל אחרי שחיה וברכה עוררו בנו השראה אמיר גלמן אירגן לנו ניקיון פארק. מוקדם בבוקר שישי יצאנו כולנו, בקלאבקים, אופנים, רגלית ואפילו על פלציב לנקות קצת את הפארק. היה חם, מעורר השראה וכיף לעשות קצת למען הסביבה.

תודה רבה לאמיר גלמן שיזם, לעידו ומליסה שעזרו באירגון, לממי שהתייצב עם טרקטור לפינוי ולכולכם שבאתם ועזרתם.

28.8 **Just dance** - בשישי בערב רצינו להתאוורר קצת ואביבית נפתליס אירגנה לילדי הקיבוץ מסיבת ריקודים, אלופה!

29.8 **הפנינג סוף הקיץ** - כי מה צריך חוץ מקצת מתנפחים, פלאפל, שייקים, בירות, קוסקוס והכי חשוב - ופל בלגי! תודה רבה לעומר טייכנר שנידב לנו את הולצר ועזר בארגון, לנמרוד משגב התותח שסידר ואירגן את כל המקום.

29.8 **שירה בציבור** אצל חוה קלס עם עמי לוז - חוה שלנו הרימה ערב לתפארת לרווחת החברות ושיפור מצב הרוח. תודה רבה לחוה על היוזמה והתפעול ולמעין אביגד על העזרה בכל הצד הטכנולוגי/תפעולי. היה מרומם נפש!

4.9 **ארוחת ערב בחדר האוכל** - איזה כיף מידי פעם להתפנק, להיפגש, לסעוד יחד ותודה לרון וחברותא על ארגון לתפארת וארוחה כיד המלך ולכל צוות החדר אוכל - אלופים אחת אחד!

וכמובן שלאחר האוכל התאספנו על **הדשא לקצת בירה, עוגה ומבצע סבתא** - צוות מורל אסי אירגן הכל לתפארת, אז תודה רבה לאילנה פונרו, אלדד סברנסקי ורינה גלר על שולחן מתוק+מלוח ועוד, לנוי גינת על תפעול הבירות ולצוות הקמה ופירוק: נמרוד משגב, נמרוד וגנר, מעין אביגד, ולממי על שינוי שעות ההשקיה.

11-12.9 **משחקיית ניר דוד מוקמת!** לאחר שנה של ניסיונות הקמה. בספריה? בשקדיה? לא ולא. התיישבנו סופית בבית הדס - צפון, צמוד לבית התינוקות. טל שיפוני וחיה מוזר נרתמו למשימה ולקחו אחריות מלאה, הסבר מפורט על התפעול בהמשך העלון, אך בינתיים רוצות להודות לכל מי שתרו ונתרו למשימת הצביעה, ניקיון, שיפוץ והעברת הציד:

ליהודית בז'רנו על ההכנה לצביעה, המידוף וההתקנות, עמליה יכין ואסתי בר-טל (מנהלת גיל הרך) על הציד, לגלי בלכר על תיקון הצלייה, לעידן בקל, טל לוי אמיר גלמן סלע שיפוני, על העברת כל הציד.

ליידי מגס, לירז רשתי, אורית מלכין, רותם רשתי, לינה והתאומים איזמירלי, טל דגני, ליאת ועמית טובין,

עמוד התרבות – היא ג'ני

אלונה עדי, שרית חן, מור עמיחי, שי ועדן יאנס-ידיד, אדווה וגנר, שיר וליה גולן, יובל רוטמן, חן רוזנפלד, נוגה ורוני גלמן, ענבר אביב וקמה אנוך, יובל רישתי מתן בז'רנו על הניקיונות, הצביעה והסידור, לתומר מורגן על סידור החשמל ולנעם בר-שלו על עבודות הנגרות.

מאחלת לחיה וטל בהצלחה וסמוכה ובטוחה שהמשחקיה שלנו הולכת להיות מקום שוקק חיים.

ראש השנה

צוות החג הפך ושקל בכובד ראש את חגיגות וציון החג. גם קורונה, גם אסי וגם בית התרבות שכרגע לא פנוי.. אבל הצוות לא התייאש וכאן זאת הזדמנות נפלאה לומר להם תודה על כל העשייה: לדליה יפה, נגה תמיר, אושרית טובין, ענת פונרו, אילון סאלוס שהגו תוכנית גמישה שמתאימה לכל גזרה!

תודה רבה לכרמלה כרמל על המודעה היפה לחג.

השנה צוות החג חילק לכל בית לוח שנה קטן ואיגרת אישית לשליחת ברכת שנה טובה למישהו רנדומלי מהקיבוץ. זה יצר שרשרת של ברכות שנה טובה אישיות לחג, ושימח את כולנו. תודה רבה לצוות שאירגן את המעטפות והברכות: אפרתי זיו, יהודית זמיר, רחלי ששון ודליה יפה. ולורד רוס שעיצבה אותן.

בנוסף לברכות קבלנו גם שי לחג והמון אהבה מקיבוצי הגליל וחבל לכיש: סאסא וברעם שלחו לנו מעל 2 טון תפוחים. שמיר ודן פינקו בדבש עסיסי מהכורות שלהם, קיבוץ איילת השחר שלח מארזי חג של רימונים ודבש, בית גוברין שלחו אריזות פופקורן והתנועה הקיבוצית פינקה גם היא בדבש ושמן זית. מכירות חברות מהקיבוצים? תספרו להן כמה התרגשנו מהמחווה. לדעת שאנחנו לא לבד זה אחד הדברים שמחזקים את כולנו.

חילקנו גם שי קטן לחג למתנדבי משבר האסי, באפ מעוצב (סוג של בנדנה), תודה רבה לצליל יעקובי על העיצוב, ולגליה סגל על העזרה והאירגון. לאילון סלוס ובית שקד על החלוקה.

ערב בסחנה – היינו אמורות להיפגש ב-20.9, אבל הוקדם רגע לפני הסגר, גם סרט סוף שנה וברכות בוטלו ברגע האחרון וגם הבירות הפסיקו לפעול ומפה לשם היה קצת לחץ. אבל, נהננו למרות הכל מהיחד, גם עם מרחק חברתי. עינת מגלידה Einat בית שאן פינקה אותנו בפנקיקים, ופל בלגי, וגלידות מעולות מעשי ידיה מוזמנות לפרגן לה בפייסבוק וכמובן להגיע אליה לקצת גלידה וממתקים. איתי שוורץ הציל את המצב והוציא לנו בירות מהמזון, ותודה ליונתן פז על התפעול! מירי גב תרמה לנו את השאטל ופריקה התנדב להסיע ולהחזיר חברים, ירון מלכין רתם עגלה ועזר בשינוע של כל הצידוד הלך חזור, עומר טייכנר סידר לנו פינות זולה, ליאור ברייר וג'צי סידרו הרימו פירקו ופרסו את כל הצידוד, נמרוד וגנר סידר לנו בשלט רחוק הגברה ותאורה, ובסופו של דבר היה לנו ערב מהנה ונחמד, תודה רבה לכל העוסקים במלאכה.

סרט סיכום שנת תש"פ – קצת התחלות, קצת מעברים והרבה הומור מנעורי ניר דוד בניצוחן של עינת אזולאי, דורה ברק ואושרית שטילרמן. תודה רבה גם לכל מפיקות הסרטונים: סרטון התינוקות – עינה והגר קוצר. סרטון כיתה א' – אפרת רבטל, אורית שלם והילה גרהרט עוז על האירגון והכריאוגרפיה. וליובל רבטל על השלט המהמם. סרטון שנת מצווה – אורית שטילרמן ושחר גורן, סרטון מסיימי י"ב – יהלי מידה ועינת אזולאי. תודה מיוחדת לדורה על הצילום, העריכה והבימוי, כיף שיש לנו מקצוענית אמיתית לסמוך עליה גם בימים של ריחוק חברתי. ותודה רבה לנעורים שלנו, יצירתיים, חיוביים ושחקנים מעולים, כיף להרים פרויקטים.

עמוד הרבוב – הילת גני

מכיוון שלא הקרנו את הסרט בסחנה סידרנו הקרנה מיוחדת בלופים בחדר האוכל בימי החג. תודה רבה לאיל פרי על החיבורים, לנמרוד וגנר על העזרה בסאונד, לגילי אריאלי על הקמת צוות סדרניות ולסדרניות עצמן ששמרו על רווחים, מסכות ועד עשרה כל פעם: אפרת רבטל, זיו עדי, ענת פונרו, יובל רוטמן, אושרית שטילרמן, ליטל סגל, ורד נימרי, טל דגני, אסי גופר, דימה, יובל רבטל ואורי כהן.

חוץ מכל אלו היו לנו אירועים מתמשכים ומהנים:

מדיטציה קהילתית באמפי הרחבה כל רביעי/חמישי לשחרור, נשימה ורגיעה בהדרכה של אסנת רבין, גם מוניקה וחיים שטרן יצרו מעגל הקשבה. תודה רבה על היוזמה, הרצון וההתמדה! ממליצה לכולן להצטרף!

בית קפה – כל שישי, כבר חודשים, באים להפך את שלוותנו, אבל איפה שמנסים להחשיך – אנחנו מגבירים את האור. בעזרת רונן וחברותא ובניצוח של צוות מורל פותחים בית קפה מפנק עם עוגות מעשי ידיכם וקצת חיזוק מהכולבו, פינות יצירה והפעלות ובעיקר מקום מפגש. תודה רבה רבה לאילנה פונרו ורינה גלר שאירגנו בית קפה יותר שווה מארומה ויותר איכותי מקפה נואר.

קבלת שבת – בשקט בשקט התארגנה לה יוזמה מופלאה של חברות, מכרים וזרים מכל רחבי העמק ובית שאן לבוא ולומר "זאת לא דרכנו", לשוחח, להכיר להיפגש ולזכור שמאחורי סיסמאות עומדים אנשים. קבלות השבת נערכות כל שישי ב-17:00 עם חברות וחברים מהסביבה ומהקיבוץ על דשא חדר אוכל ותחת אחריות צוות חיבורים. מוזמנים להצטרף לאחר הסגר להמשך שיחה, היכרות והידברות – מרגש!

מועדון ח"ץ – מתחדש מתחדש! כבר רוב הריהוט נצבע והוכן ואנחנו לקראת סיום. נשאר בניית שירותים והתקנת מערכת הגברה מקוות מאוד שאוטוטו נוכל לציין פתיחה חגיגית! מישל והילה.

רוצה רק לציין את **צוות צ'ופרים** – שבשקט בשקט במהלך המשבר לקחו על עצמן כל שבוע להאיר ולהודות לקבוצה אחרת שנתנה יד. אז תודה לזהר טובין שעומדת בראש, ולאפרת וענבל ששון ואושרית שטילרמן.

המון תודות, המון ברכות רוצה רק להוסיף ולהודות לכלל צוות התיירות וחלי בראש, שעוזרות, תורמות ובאות לקראתי בכל בקשה קטנה כגדולה למען הקהילה. וללירון ונוהר הרכזות לשעבר שתומכות, מכילות ונותנת עצה קטנה שמדייקת הכל, תודה!

5 אירועים שיושבים על שולחןך להמשך?

סוכות! חג האסי לא יהיה השנה אבל אנחנו מתכננות לכן חג של 7 ימי פעילות שכולם בסוכה הקהילתית אותה נבנה מחוץ לחדר האוכל (דשא מרפאה), מכיוון שיש סגר אנחנו נבחן את כלל האפשרויות ונודיע על התוכנית בהקדם, מי שמעוניינת להצטרף לצוות החג, מוזמנת!

צריכה עזרה?

יש לכן תמונות שצילמתן מאירועי התרבות האחרונים? אנא שלחו אותן לפלאפון הקהילתי 050-8234575 שנוכל לשמור אותן לדור העתיד

תודה לכן על העזרה, העצה, הפרגון והביקורות, זה נותן לי פרספקטיבה נוספת ועוזר לי להמשיך לעשות תרבות יותר טובה לכולנו. הקהילה שלנו מפתיעה אותי ביכולות ובכוחות שלה וכל שנותר לאחל לה זה הרבה נחת ובריאות.

ספטמבר 2020

קהילת ניר דוד,

בקרב תיפתח משחקייה בקיבוץ. הרעיון נולד מתוך צורך למקום מפגש קהילתי למשפחות בעיקר בימי החורף.

ראשית נבקש מכם להציע שם למשחקייה – את הרעיונות תוכלו להניח בתיבת ההצעות בכניסה לכולבו או לשלוח בהודעה לחיה או לטל ולאחר מכן נצביע בהצבעה דמוקרטית ודיגיטלית כדי להכריע. (חישבו יצירתי על שם שמחובר לקיבוץ).

לאחר ברור מול צוות צחי נבדוק אם תהיה אפשרות פתיחה בתקופת הסגר, בהתאם להוראות כמובן, במידה וכן ניידע אתכם בהקדם.

בכדי שהמשחקייה תפעל בצורה המיטבית ביותר חשוב לנו שיתוף הפעולה של כל המשתתפים הפוטנציאליים. המשחקייה תתופעל על ידי הורים/סבים מתנדבים (בתורנות מסודרת) והיא אינה למטרות רווח.

הפעילות במשחקייה מיועדת לגיל הרך אחה"צ ולהורים בחופשת לידה בבקרים. יתכן שבעתיד ניתן יהיה לכוון לפעילויות מותאמות גם לילדים גדולים יותר.

כללי המקום:

1. המשחקייה תהיה פתוחה כמה ימים בשבוע אחר הצהריים
2. שתי משפחות יהיו אחריות בכל יום פעילות על הפעלת המשחקייה (פתיחה, סגירה, ושמירה על הכללים)
3. כניסה למשחקייה בחודש הראשון חופשית. (לאחר חודש הרצה נבחן האם יש לחייב בתשלום סמלי עבור אחזקת המקום)
4. המשחקייה מיועדת לתושבי וחברי הקיבוץ (כולל נכדים שלא גרים בקיבוץ), ולמתחנכי מערכת החינוך בניר דוד
5. הכניסה למשחקייה בליווי מבוגר
6. האחריות על שלום הילדים הינה על המלווה!
7. יש לחלוץ נעלים בחוץ
8. אוכל ושתייה במטבחון המיועד בלבד
9. יש לשמור על הניקיון במקום
10. חשוב להקפיד על שמירת הצידוד והחזרתו למקום

נשמח ראותכם

חיה מוזר, טל שיפוני והילה דגני.

ילדי גן ניצן מברכים לראש השנה

ילדי גן ניצן מברכים לקראת השנה החדשה

עוז: שאני אגדל ואהיה תלמיד בבית הספר.

אליה-שי: שיהיה טוב ונעים בקיבוץ.

ירדן.ב: שאני אגדל ואהיה גדול.

דניאל: שכל הרימונים יצמחו ויגדלו.

ליאור.ר: שאני כל היום יאכל אוכל בריא וקצת ממתקים.

גאיה: שהקיבוץ יהיה יותר גדול.

מעין: שכל הימים הכלבו, החדר אוכל, ההולצר והאסי לא יסגרו.

ירדן.א: שיהיה לנו בגן עץ רימונים.

אוריה: שכל עצי התמרים יצמחו וגם כדור הארץ יהיה ממש גדול.

ירדן.ג: שאני אהיה בריא.

ניר: שראש השנה יגיע יותר מהר ויהיה לנו הרבה מים.

נוגה: שתיגמר הקורונה.

שחר: שההולצר אף פעם לא ייסגר.

בארי-דוד: שתמיד יהיו מים, שנוכל לשתות ולשחות.

רועי: שלא יהיה קורונה.

ליאור.ש: שלא תיסגר הברכה.

בניה: שאני יאכל הרבה רימונים.

עופרי: שכל הימים אני יאכל בשר וקצת ממתקים ועוגה.

אופק: שיסיימו לבנות את הבית החדש שלי.

עלמה: שראש הממשלה יחליט החלטות טובות בשבילנו.

עמית: שיהיו הרבה מים בקיבוץ ושיהיה לי בריכה.

עמנואל: שיהיה לנו כיף בגן.

אלון: שאני אגור עם סבתא.

אוסצון הנעורים – סינג ארט

תחילת שנה בנעורים:

את חודש ספטמבר פתחנו בקבלת שכבת ז'- קבוצת "סביון", בפעילויות גיבוש ושיח על צפיות לשנה החדשה ועל מה הנוער היה רוצה שיהיה במועדון.

בשיתוף פעולה עם הילה רכזת התרבות, דורה ברק וצוות ראש השנה, שינסנו מותניים והתחלנו לעבוד על סרט לראש השנה.

התהליך החל בהעלאת רעיונות של הנוער בשתי קבוצות: ז-ט, י-י"ב. לאחר מכן התחלקנו לצוותים והתחלנו לכתוב את התכנים. כל צוות קבע עם דורה יום צילומים והחלו בעבודת השטח: ראיינו אנשים קיבוץ, ביימנו קטעים ובעיקר הזענו! בסיום, דורה החלה בעבודה העריכה ונערים סייעו לה.

זה הזמן להודות בשמי ובשם הנערים לכל האנשים ששיתפו איתנו פעולה, הראו נכונות לקחת חלק (גם אם היה קצת מביד) ואפילו דאגו לנו לכוס מים קרים!

כמובן תודה ענקית גם להילה, דורה ואושרית על האמון בנעורים, על התמיכה והנוכחות- כן ירבו.

עכשיו כל שנשאר, שתהנו מהסרט שעמלנו עליו!

סיכום פרויקט חדר בריחה:

בשבוע שעבר, סיכמנו פרויקט גדול ומשמעותי שהתקיים במהלך חודש אוגוסט- "פרויקט חדר בריחה!"

את הפרויקט הרימו נערים ונערות מכיתות ז'-ח' (שהיום הם כבר ח'-ט').

הפרויקט החל בלמידה כיצד בונים חדר בריחה, חשבנו על סיפור מסגרת שיתאים ויהיה רלוונטי עבור הקהל שלנו.

במשך שבועיים בנינו את החדר, הכנו תפאורה יצרנו משימות וחידות. בסיום עבודת ההכנה התחלנו לעבוד על פרסום וסידור עבודה ופתחנו את החדר לקהילה כולה.

תחילה הנערים חששו כי לא יהיה הרבה קהל אך מהר מאוד השמועה התפשטה והחדר צבר תאוצה, מה שהביא לגאווה רבה.

מנקודת המבט שלי ההצלחה הייתה הרבה מעבר לכמות המשתתפים שהגיעו ונהנו. קבוצת הנערים והנערות שלקחו חלק הראו בגרות לאורך כל הדרך, היו נאמנים לתהליך, מסורים לעבודה הקשה ולחבריהם לפרויקט. הפרויקט לימד אותנו על עבודת צוות, על שיתוף פעולה, התמודדות עם מכשולים ובלתמיים וכמובן על התמדה ומסירות לדרך ולתוצאות.

סיכמנו את הפרויקט בארוחת המבורגרים מפנקת מ"בף בורגר" (מומלץ). קיבלנו מתנה מקסימה שהכינה אפרת רבטל- ספר ובו תודות ופירגונים מכל אותם אנשים שבאו לחדר בריחה. תודה ענקית לכולם!

אם שאלתם את עצמכם מי כבשו את המקומות הראשונים ויצאו מהחדר בזמן הקצר ביותר עם כמה שפחות רמזים הנה לפניכם הרשימה:

מקום 1: משפחת סלוס

מקום 2: גליה ואופיר ורולקר, זיו ברייר, יונתן ולילי סלע.

מקום 3: אדוה וגנר, שירה זמלן, גיא שטילרמן, שקד להב וטל גינת.

אנחנו מאחלים לכל הקהילה שלנו- שנה טובה, שנה רגועה, שנה של בריאות ורק בשורות טובות.

שנדע להיות אחד בשביל השני ושתמיד נשאר ביחד.

'...השנים יכשילו את רגלינו// אך לא ניפול, כמו אבן נעמוד// מול כל סופות החול, השלג והאש// תמיד נדע לזכור שיעבור...' (בימים שיעברו עלינו).

באהבה מהנעורים ועינת

אונדזן הנעורים – עיר אשדוד

גאונג אחרזר הר'חיה

משלנו – ראיון עם יהודה גת

מראיינת: אסתר גזני

ערב רה"ש תשפ"א, ראיון עם יהודה גת, איש הדבש המקומי

אני פוגשת את יהודה בסדנת הדבש שלו הנמצאת בעמדה הישנה ליד אולם ההתעמלות. כאן עומדים המכלים והמכשירים להפקת הדבש מהחלות המלאות.

שאלה: בבקשה ספר לקוראינו, איך נישבית בקסם הדבוראות:

יהודה: ראשית אני רוצה להקדים ולומר שאני לא אוהב לאכול דבש, לכן, אהבת התחום הזה לא באה מהכיף של ליקוק הדבש, אלא מחיבה. לדבורה, לאורח חייה לקהילת הדבורים. נוסף לכך, אני לא רגיש כמעט לעקיצות, היום לאחר שנעקצתי המון בחיי, אני רגיש עוד פחות מהעבר.

בכיתה ה' למדנו את נושא "הדבורה והפרח". הייתה לנו כוורת זכוכית בכיתה, ואני הוקסמתי ממנה. עם סיום הנושא קיבלתי 2 כוורות מבית-אלפא, ששמתי ליד בית הורי. אלה היו דבורים סוריות מקומיות שאז היו בארץ, שהיו מאוד אלימות. לקראת העלייה לכיתה ז' במוסד גלבוע, רדיתי את הדבש. הבאנו קופסת פח גדולה של 20 ליטר, מלאה בדבש משתי הכוורות האלו, והורי חילקו מהדבש הזה לכל חברי הקיבוץ.

לאחר מכן, במשך שנים רבות חלמתי להמשיך לגדל דבורים, אפילו באוניברסיטה לקחתי קורס בנושא זה. פעם נסעתי לאוסטרליה לביקור והתארחתי אצל חברים שלי. הם הזמינו אותי לרדות איתם דבש, מאותו רגע נשרטתי סופית.

התחלתי לחפש כוורות בכל האזור. יום אחד שמעתי שבמלכישוע החליטו להיפטר מכוורות אחרי שניסו ללמד ניגמלים את המקצוע. הייתה שם ערמה ענקית של כוורות ריקות. ניקיתי ושיפצתי כמה מהן ותוך כדי כך גיליתי שתי משפחות של דבורים (דבוריות) ששרדו. מהן התחלתי את פועלי כדבוראי חובב.

בתחילה גידלתי אותן באחד מהלולים ליד נירעותק. יום אחד באוגוסט היה חום נוראי, כשסיימתי לטפל בדבורים, הייתה לי תאונה - כיביתי את המעשנת שעושה עשן על הדבורים כדי להרגיע אותן. הפכתי את הקש מתוך המעשנה ורוח חזקה הציתה את באלות הקש של האורווה ופרצה שריפה, נשרף חצי לול. עמדתי עם צינור מים ריק ביד חסר-אונים, כי הייתה בדיוק הפסקת מים, הוזעקו מכבי אש שכיבו את האש ועצרו את התפשטותה. למזלי המכוורת יצאה ללא פגע.

מאז החלטתי שאני לא מגזים ומגדל רק 6 כוורות, לא יותר ולא פחות. כדי שגם אם 2-3 משפחות ימותו מאיזו שהיא סיבה, עדיין יישארו לי מספיק בכדי להתחיל מחדש. אני עוסק בתחום הזה מאהבה ולא בכדי לעשות עסקים ולהרוויח. למשל, פה באולם ההתעמלות גר לו בקיר נחיל דבורים פראי. פתחתי את הקיר, ראיתי וסגרתי. יכולתי לקחת אותו ולהעביר אותו למכוורת שלי, אבל זה לא נחוץ לי, יש לי מספיק. כל כוורת קרויה על שם אחד/ת מנכדי/דוטי. וכל אחת צבועה בצבע האהוב על הנכד/דה.

פעילות נוספת שלי היא התנדבות בארגון שנקרא "מגן דבורים אדום" – מצילי דבורים. היום הדבורים לא מסוגלות להסתדר לבד בטבע, כיון שמלבד מזי האדם השונים, הן חשופות למחלות וקשיים נוספים. למשל, לפני חצי שנה קיבלתי טלפון בהול ממשפחה בקיבוץ שנחיל דבורים התנחל על העץ ליד ביתם. עמדה כל השכונה קרוב, כי דבורים בהתנחלות לא עוקצות, וחזתה בי מכניס את הנחיל לתוך כוורת מוכנה. להקת דבורים שנמצאות במצב של חיפוש אחר בית, מתיישבות על ענף ומחפשות מקום מתאים להתנחל יומיים שלושה ולא יותר, כי אחר כך הן מתות מרעב. הם מחפשות חורים בקירות, בגזעים, בגגות וכד'. אחרי שלקחתי את הנחיל הכנסתי אותו לכוורת ונתתי לאנשים אחרים שרוצים לטפח דבורים. ברמת צבי הצלתי משפחה שבג ביתם התנחלה לה דבוריה, הדבורים דווקא הרגישו שם מצוין

משאלו – ראיון עם יהודה גר

מראיינת: אסתר גרני

לפעמים אני מצליח למשוך נחיל ממקום התנחלות זמני אל הכוורת שלי ע"י ריח. הדבורים מאוד רגישות לריח ואוהבות במיוחד את ריחו של עשב הלימון, אז אני מטפטף מהריח הזה, וממרחק של מאות מטרים הן נמשכות לכוורת. כיף לי להציל את הדבורים ואח"כ לתת את הכוורת למישהו שרוצה לטפל בהן. בקיצור, מי שרוצה ברחבי הקיבוץ או בטיוליו באזור נחיל דבורים, אנא ידעו אותי בהקדם, בכדי שאבוא להצילו.

שאלה: איפה נמצאת המכוורת שלך?

יהודה: כל 6 הכוורות שלי יושבות קבע במטע התמרים ליד הקיבוץ. ומדוע, כיון שהחוק במדינה אוסר להחזיק כוורת בתוך יישוב, לפחות 150 מטר ממגורי אדם. חלום חיי לשים את הכוורת בתוך הגן המקסים של אמנון טייכנר, אבל זה לא אפשרי לצערי. אני נוסע באופניים אל המכוורת שלי ומטפל בה יום יום. אני רוצה להוסיף שלהיות דבוראי זו מחלה סופנית שאין ממנה החלמה.

שאלה: מאיפה הדבורים מביאות את הצוף בקיץ השחון שלנו?

יהודה: בקיץ הדבורים שלי מפיקות את הדבש רק מפרחי הקיבוץ. הן עפות לתוך הקיבוץ ואוספות צוף מהפרחים התרבותיים שבו (אז בבקשה להמשיך ולטפח גינות). בתקופת הפריחה במנגו הן אוספות שם, אבל המטעים שלנו כבר "הוזמנו" למכוורת עין-חרוד, כך שאני מנוע מלהתקרב. לפעמים אני שם כוורת אחת ליד מעין תל זהרה, יש שם תמרים, תאנים ואקליפטוסים, ועוד כוורת אני שם ליד מכון השאיבה שליד עין מודע. אבל אני משתדל להתרחק מאזורים מרוססים. בתקופה זו של השנה, המקום היחיד שיש בו אבקת פרחים, שהיא הלחם של הדבורים, הוא גבעת החרובים של הסחנה. בין אוקטובר לנובמבר זה מקור מרכזי וכמעט יחידי שלהן למזון. כמו כן, שיחי הטיין דביק, שאני שומר שלא יכסחו אותו בסביבת המכוורת שלי. גם בתקופת הפריחה באביב אני משאיר את המכוורת באותו מקום, אז הן נהנות מפרחי הבר בסביבתן.

שאלה: מה הם הפרחים האהובים על הדבורים?

יהודה: האביב מתחיל תמיד עם פרחי בר לבנים וצהובים, מדוע? כי הדבורים אינן רואות צבע אדום, שנראה להן אפור, לכן, פרגים, כלניות וכד' יוצאים רק לאחר שפורחים החרציות, הקחוונים ודומיהם, אז באים חרקים אחרים והם אלה שמאבקים את הפרחים האדומים. הדבורים מתמקדות בלבן, ורוד וצהוב.

שאלה: איך שורדת הלהקה את תקופת החורף הקרה?

יהודה: בכוורת תעשייתית שלוקחת מהדבוריה את כל הדבש שלה, המטפלים נותנים למשפחה מי סוכר. גם אני עושה את זה בתחילת החורף, אבל אני לעולם לא ארדה את כל הדבש, תמיד אשאיר חלק לדבורים, כדי שיאכלו את מה שמייצרות לעצמן. במרץ כשהפועלות מתחילות לאסוף צוף לדבש טרי, אני גם מכניס להן חלות דבש נוספות כדי לתת להן אנרגיה ומרץ להתחיל את ה"עונה".

שאלה: מאילו תופעות ומגיפות סובלות הדבורים?

יהודה: יש כמה מחלות דבורים קשות, אבל הקשה והמסתורית ביותר היא Colony Collapse Disorder – CCD, או בעברית: "הפרעת התמוטטות המושבה". זו תופעה שהחלה בארה"ב ב-2006. ביום בהיר אחד, כ- 97% מכל הדבורים בכוורת, עוזבות ולא חוזרות, אף אחד לא יודע לאן הן נעלמות. עד היום לא הצליחו להבין מה מקור התופעה

משלנו – ראיון עם יהודה גר

מראיינת: אסתר גרני

הזו שהביאה להיעלמות של כ- 50% מהכוורות בארה"ב. ובין 20-30% בישראל. השערות מייחסות זאת לריסוסים או קרינה סולארית. מה שברור הוא שהדבורים מאבדות אוריינטציה ופשוט לא מצליחות לחזור לכוורת, באירופה למשל הפסיקו להשתמש ברעל מסוים לריסוסים והתופעה באמת קצת ירדה, אך עדיין, 30% מהכוורות נעלמות. לי עצמי קרה שבאפריל השנה, בעת הסגר, התגנבתי בכל זאת לכוורת, ולמרבה הצער ב-3 משפחות, היו ערמות של דבורים מתות בכניסה, לא ברור לי עד היום מה הסיבה. ברור שאותן כוורות כבר לא נתנו דבש. למזלי המלכות לא מתו ולאט לאט הצלחתי לשקם את הכוורות.

שאלה: קודם דיברת על "דבורייה", מה זה?

יהודה: משפחת דבורים נקראת "דבורייה", יש בה 3 סוגי דבורים – מלכה, זכרים ופועלות. **המלכה** - כל תפקידה הוא להטיל ביצים ולדאוג לדור הבא. מלבד זה היא לא יודעת לעשות כלום. דבר ראשון שהיא עושה כשהיא מתבקעת מהביצה הוא לחסל את המלכות האחרות שבתאי הגידול, ע"י עקיצתן, בכדי שלא תהיה לה תחרות. לאחר מכן, היא יוצאת למסע כלולות שבמהלכו היא עפה כ-10 ק"מ מהכוורת ואוספת בדרכה זכרים מכוורות אחרות ומזדווגת איתם. כשהיא חוזרת לכוורת, תוך מספר שעות היא מתחילה להטיל ביצים. בקיץ זה יכול להגיע לכ- 2500 ביצים ביום. המלכה חיה עד 5 שנים, והיא כנראה אחד החרקים שחי הכי הרבה שנים בעולם. בחייה היא יכולה להטיל עד מיליון ביצים. וזאת, מהזדווגות אחת בלבד. כי היא לא יוצאת יותר מהכוורת. **הזכר** – גדול יותר מדבורה רגילה, ובמקום עוקץ יש לו איבר מין. הוא חי חצי שנה. ותפקידו היחיד – להפרות מלכות. מה שיש הכי הרבה בכוורת הן הפועלות, או ה"**עמלות**" בלשון הדבוראים. הפועלת חיה כ-45 יום בקיץ, והיא בעצם מתה מרוב תשישות, שכן היא עובדת 24X7 ובשלב כלשהו הכנפיים שלה פשוט מתפוררות ממאמץ, ואז היא כמובן מתה. הפועלת עוברת שלבי התפתחות בעבודתה, אבל רק בעשרת ימיה האחרונים היא אוספת צוף ומביאה לכוורת. כל דבורה אוספת בימי חייה כ-100 רבע כפית צוף, לכן אני מתייחס בכבוד עצום לדבורים, לעמלן ולדבש שהן מפיקות, תארו לעצמכם שעל כל כפית דבש הוקרבו חיי ארבע דבורים.

שאלה: מדוע בכלל הדבורים מייצרות את הדבש ולא מסתפקות בצוף שהן מביאות לכוורת.

יהודה: צריך להבין שהדבורים לא מייצרות דבש בשבילנו, הן אוספות אבקה – שזה הלחם שלהן, וצוף שהוא האנרגיה שלהן. את הצוף הזה הן מעבדות ומייבשות בעזרת כנפיהן לדבש, מעין מזון משומר לחודשי החורף כאשר אין פרחים. ולסיום, התפיסה שלי ביחס לדבורים היא הוליסטית. הדבורים עובדות למען עצמן, אבל אנחנו נהנים מכך. הן מייצרות 30% מהמזון שלנו ע"י האבקה, נוסף לדבש שהן מספקות לנו. לכן, אסור לנו להפריע להן, אלא להיפך, לתמוך בהן ולגונן עליהן.

אז נאחל לכולנו, וכמובן ליהודה ולדבוריו, שנה של שפע פריחה ומלוא המכוורת דבש מתוק.

20.9.2020

אנשי ניר דוד היקרים

בין התאריכים 16-18.8.2020 (זכרים..?) התקיימו בקיבוץ 14 מעגלי שיח שכונתיים אליהם הגיעו כ-250 איש. חברים.ות, תושבים.ות, שוכרים.ות, בני ובנות קיבוץ – אנשי ניר דוד!

מעגלי השיח בקהילה היו יוזמת צוות חוסן קהילתי שקם בתחילת יולי 2020, ומטרתם:

יצירת שיח חברים מכיל לשיתוף בתחושות, במטרה לחזק את תחושת השייכות והמשמעות בקהילה.

את המפגשים ארגנו צילי פרי, שרה גונן, אורית שלם, שירי פירדמן, חווה קלס-ליבר והילה דגני. את המעגלים הובילו המנחים: לביא מאירי, גלי עסיס, הגר סולומון, לאה שורר, יעל גת, שירה ורדי, מליסה גופר, אורית שלם, ברכה רפמן, רינה גלר, שירי פירדמן.

סיכום המעגלים ורשימת צוותי העבודה בשטח הועברו לציבור ב-22.8.2020 וכן הועבר סיכום מפורט יותר כולל שאלות שעלו במעגלים – להנהלה. חלק מההצעות יושמו מייד, עיקרי הדברים נלקחו לתשומת לב, ומירוצ החיים עיכב את פגישת הסיכום.

ב-7.9.2020 התקיימה פגישת הסיכום.

בפגישה השתתפו: מטעם הנהלת הקיבוץ – שחם מיטלר, שלמה גלזר. מטעם היועצים המלווים את ההנהלה – אפרת פולק-מ.א. עמק המעיינות, מני כץ-יועץ ארגוני. מטעם צוות חוסן קהילתי – צילי פרי, טל דגני, נוהר קרנץ-רבטל, נטעלי גונן שלו. מטעם צוות מעגלי השיח והמנחים – לאה שורר, שירה ורדי, מליסה גופר, שירי פירדמן.

להלן עיקרי ההתייחסויות לנושאים המרכזיים:

1. חשוב שההנהלה תכיר **בתחושות הקשות** שמלוות את אנשי ניר דוד בתקופה האחרונה, המשפיעות על כל רבדי החיים.
2. **פגיעה בפרנסה** של בעלי עסקים קטנים בקיבוץ – הנושא לא נידון עד כה בהנהלה.
 - קיימת הבנה שהפגיעה משמעותית ושיש לחשוב ברמה הקהילתית כיצד מתייחסים לנושא ולאנשים. יוקם צוות שיחשוב כיצד ניתן לתמוך את העסקים. – באחריות שחם.
1. **העברת המידע לציבור** לוקה בחסר –
 - מבחינת תזמון – הרבה אחרי שהמוחים מפרסמים בדף שלהם,
 - מבחינת שקיפות – התחושה של הציבור שלא אומרים את (כל) האמת ולא מבינים למה מהלכים נעשים או לא נעשים.
 - נערך דיון שבו הוסברה עמדת ההנהלה: הצורך בניסוח תגובות שיועילו להשגת מטרות המאבק, ההתחשבות בעין הציבורית פנימית כמו גם החיצונית, שרשרת אישורי ההודעות הארוכה שמייצרת משכי זמן ארוכים לכל תגובה. הסבר זה גם יועבר לציבור.

סיכום ועגלי שית – שירי הכהן פירצמן

- צורך בשכלול מנגנון העברת המידע.
 - סוכם בישיבה שנערכה ב 9.9 שיוצא דף יומי אחד שמרכז את כל מה שעבר במהלך היום. המטרה למנוע את "הצפת" המידע לציבור, על מנת לאפשר חזרה לשגרה כזו או אחרת. כל צוות אחראי עד השעה 18.00 להעביר מידע. הדף יופץ לציבור בשעות הערב.
- יש לקשור את העשייה המבורכת שקורית כתוצאה ישירה מהקשבה לצרכי הציבור כפי שעלה במעגלים ולדבר את זה בצורה ברורה לציבור.
- המבנה הארגוני של הצוותים יועבר שנית לציבור
- 1. **לכידות חברתית ואמונה בצדקת הדרך** – יש לחזק את הנרטיב של ניר דוד ולהנכוח, לחזק את הערכים המשותפים והאמונות המשותפות.

1. שומעים אותכם!

רעיונות מהמפגשים לחיזוק הקהילה ואופן קידום:

1. **העברת המידע, תיווך וסיוע באופן מותאם לכל אוכלוסייה:**
 - a. ילדים ונוער והורים – בטיפול צוות חוסן בחינוך, כולל עבודה עם צוותי החינוך והיועצות הפדגוגיות.
 - b. בני הנוער – התקיימו מפגשים עם נציגי הקיבוץ, עם הנהלת גאון הירדן.
 - c. הורים – התקיימו מפגשים עם הנהלת גאון הירדן ורימון
 - d. אוכלוסייה מבוגרת- נפגשות קבוצות בהובלת צוות חוסן רווחה והמחלקה לשירותים חברתיים במועצה וכן ניתן ליווי פרטני לחברים.
 - e. בונים בשכונת הכרם- התקיימו מפגש זום לעידכון.
 - f. חיילים – נכון לעכשיו עוד לא הצלחנו לייצר מפגש מול החיילים בשל אילוצי יציאות וקושי בארגון מפגש פרונטאלי/זום. כל חייל/הורה מוזמן לפנות למעין אביגד או נוהר בכל צורך.
 - g. צעירים – התקיימו פגישות למידע וחיזוק מעורבות.
2. **הגדלת מעורבות בני נוער –**
 - a. התקיימה פגישה עם בני הנוער לחשיבה משותפת על אפשרויות ההשתלבות בהתנדבות ועשייה.
 - b. קידום שיח מכבד – התקיימו מפגש עם נוער מתנועת "יהלום" בית שאן, כולל חלוקת שנות טובות לחברי ניר דוד
3. **חיזוק האמון בהנהלה על ידי שיתוף, שקיפות והעברת מידע לקהילה בתדירות גבוהה כולל אסטרטגיה ומתווה פעולה**
 - a. הקמת קבוצת וואטסאפ לכלל הציבור לניהול שוטף רשמי של המידע
 - b. דף מידע יומי לציבור המרכז אינפורמציה שוטפת בתחומי התקשורת, המשפט, הביטחון, השערים ותוכניות אסטרטגיות
 - c. קיום מפגשי זום להעברת מידע והקשבה לאנשים
 - d. חשיבה ועשייה מתמשכת על ידי הצוות לשיפור הנגשת המידע
4. **פגישה פרונטאלית לחברים עם ההנהלה**
 - a. התקיימו מספר מפגשים פרונטאליים גם עם כלל המתנדבים וגם מפגש לכלל הציבור – מתוכנן להמשיך לחתור למפגשים פרונטאליים וההנהלה מכירה בצורך למפגש כזה.
5. **מפגשים רב דוריים ותרבותיים לקהילה להמשך חיזוקה**
 - ערב סטנד אפ ליום האהבה

סיכום ועגלי שית – שירי הכהן פירצמן

- ליל כוכבים – תחנות פעילות לכל המשפחה
- פעילות מים ומתנפחים לסיום החופש הגדול
- ארוחת שישי משותפת והקרנת סרט
- מדיטציות פתוחות
- שירה בציבור
- ועוד....

- נציב פניות הציבור – כתובת לקבלת פניות ורעיונות לטיפול מיוחד**
 - a. צוות חוסן קהילתי מהווה כתובת לפניות הציבור.
 - b. צוות חוסן חינוך מהווה כתובת לפניות הורים
 - פתיחת חדר האוכל בימי שישי לקפה ועוגה לחיזוק השעות הקשות יחד כקהילה, פניות יצירה לילדים – בוצע על ידי צוות חוסן ומתנדבים**
 - חיזוק הגאווה המקומית**
 - a. בני הנוער יצרו קיר חיזוקים והזמינו את הציבור להשתתף
 - b. פרסום סרטוני תמיכה של קבוצות מהקיבוץ
 - c. פעילות קהילתית ועשייה מתמשכת – תרבותית, והתנדבותית
 - d. ערב הוקרה למתנדבים
 - e. פרסום סרטונים ומכתבי, מכתבי תמיכה ותשורות מחממות לב מקיבוצים שונים
 - קבוצות שיח ועשייה עם אנשי העמק ובית שאן- הוקם צוות חיבורים לנושא.**
 - a. קבלות שבת משותפות לאנשי העמק ובית שאן
 - b. ביקור וחלוקת שנות טובות על ידי תושבי בית שאן ונוער מ"בני עקיבא" כולל מפגש שירה ושיח
 - c. פעילות תרבותית עם ילדי ונוער בית שאן – בהליכי תכנון וחשיבה
 - גיבוש תביעות אישיות נגד מובילי המחאה- צוות משפטי פועל בנושא זה.**
 - לימוד טכנולוגיות תקשורת דיגיטליות לחברים שמתקשים**
 - a. לא בוצע מענה רחב אלא פרטי.
 - b. המעוניינים לקדם יפנו לצוות חוסן קהילתי
 - c. עם חזרת סגר קורונה ניתן לפנות לגיל טובין לקבלת עזרה בתחום זה.
 - אסטרטגיית מדיה ודוברות:**
 - a. ניהול אסטרטגיית מדיה ברורה יותר
 - b. להגיב יותר ברשתות החברתיות ולהיעזר בדור הצעיר
- הוקם צוות מדיה גם של עובדים במשמרות וגם של מתנדבים (אגב, אריה ששון אחד מהפעילים החזקים...)
- שעובד מסביב לשעון- גם בעת העלאת פוסטים שלנו וגם בעת העלאת פוסטים עלינו. עקומת הלמידה לא פשוטה ויחד עם זה נראה שמיום ליום אנחנו מתמקצעים.
- a. לשפר את היחצנות והדוברות שלנו -
 - i. הרחבת הסיפור הקהילתי שלנו במדיה
 - ii. לא מספיק שרק שלמה יופיע צריך דובר מקצועי, רהוט וחזק
 - iii. שיפור ההתמודדות מול הכוחות בחזית הגדולה של הרשתות החברתיות ואמצעי תקשורת- הצוות עוסק בכך באופן מתמשך
- בנושא זה התעסקנו רבות בשבועיים האחרונים בשני מישורים- איתור אנשים מהקהילה שיידעו להחזיק ראיון עם הנרטיב שלנו והכנתם לראיונות לתקשורת. עד כה תמיר כרמי, הילה דגני, משה גרינברג ונוי גינת עמדו היטב במשימה. יש עוד אנשים המיועדים להתראיין

סיכום ועגלי שית – שירי הכהן פירצמן

למרות שנראה שהפרופיל התקשורתי (לא מדיה, עיתונות, טלוויזיה וכו') מתחיל לאבד בנו עניין-מצב מבורך מבחינתנו אבל כאמור- אנחנו ערוכים להמשך.

1. הצעות לפעולות טקטיות:

- הפגנה בשער הקיבוץ – הנושא נבדק ע"י הצוות הטקטי וצוות תקשורת ולאחר שיקלול סך האפשרויות הוחלט שלא לקיים בשלב זה הפגנת תמיכה בשער.
- לפעול יותר בנחישות ובכוח – מעת לעת נבחן שינוי הגישה הטקטית
- לחלק פירות ושתייה ביום שישי בתנאי שלא יכנסו -גם נושא זה עלה מספר פעמים לחשיבה ועם התפתחות ההפגנות הוחלט שאין תרומה אמיתית לדרך זאת.

מסרו מידע: טל דגני, נטעלי גונן ונוהר רבטל – צוות חוסן קהילתי, נוהר - צוות מדיה

ליסיכום:

המשימה שמלווה כל הדרך את צוות חוסן קהילתי ואותי, כמי שהצטרפה לעזור בפרויקט זה, היא השאיפה שנוכל להסתכל אחורה, כשיגמר המשבר, ולהתגאות באופן שבו הקהילה עברה תקופה מטלטלת זו.

משבר זה הוא הזדמנות לחדד לעצמנו מה חשוב לנו ומה מניע אותנו, מה הסיפורים המשותפים והשוניים שכל אחד מחזיק לגבי עצמו ולגבי הקהילה. מכל אלו, תתחזק גאוות היחידה שלנו ותתחזק האיתנות שלנו כקהילה.

אנשים מקהילת ניר-דוד המעוניינים להשתתף בחשיבה ו/או בעשייה סביב הנרטיב והלכידות הקהילתית מוזמנים

לפנות לאחת מחברות צוות חוסן קהילתי.

שם הצוות	הפורום המוביל	צוות מדיה	צוות טקטי וביטחון	צוות חוסן קהילתי	צוות חוסן רוחה	צוות חוסן בחינוך	צוות הפעלת מתנדבים	צוות חמ"ל ודוברות לקהילה	צוות ליווי משפטי (פרטני)
עיקרי הפעולה	יצירת אסטרטגיה ותיכנון האירוע בכל הגזרות	סינכרון המדיניות השונות ומימוש האסטרטגי ה של הצוות המוביל	ניהול האירוע באופן שוטף. צוות החירום להערכות לימי שישי - התנהלות וניהול חמ"ל לאיסוף המידע מהשטח.	מיקוד פנימה על כלל האוכלוסייה: זיהוי צרכים וקשיים והתאמת סוגי מענה לחיזוק האיתנות	טיפול וסיוע לפרטים בתוך הקהילה שחשים מצוקה אישית כתוצאה מהאירועים.	מיקוד בילדים, בני הנוער והצוותים שלהם – לוודא שיש התייחסות מותאמת לכל שכבת גיל, לחזק את הצוותים וההורים.	ריכוז הכוחות בקהילה לאפשר למי שמעוניין לתרום למצוא אתו את הפיק הנכון. תחומי התנדבות קיימים ותחומים העולים מהקהילה	יידוע הציבור בזמן אמת בהתרחשויות וכן עידכון הציבור בסוף כל יום.	איסוף כל חומר רלוונטי - סרטים, צילומי מסך וכו'. ריכוז תלונות שהוגשו ויוגשו למשטרה וליווי החברים.
הובלה וריכוז הצוות	שלמה גלזר	נוהר רבטל ולירון ויטמן	אשר אינדיך	טל דגני ונוהר רבטל ואורית מליכין	רקפת בנדה	נטעלי גונן שלו ומליסה גופר	הילה דגני	לימור גינת	גליה סגל

צווג חיבורים – אָזאָן סאָס

צוות חיבורים גאה לחבר...

צוות חיבורים, מטרתו לייצר חיבורים בין מבוגרים, צעירים ובני נוער מבית שאן וניר דוד וכן לייצר חיבורים בתוך ניר דוד בין מגוון הדעות והכל בהקשבה, בניהול שיח מכבד והבנה לכל דעה. המטרה תושג על ידי פעילויות משותפות ומעגלי שיח.

הצוות מסכם שבוע של עשייה אינטנסיבית וחשובה ועם הרבה תקוות ותוכניות לעתיד במטרה להגשים את מטרות הצוות.

ארבעה אירועים היו נחלת צוות חיבורים:

ביום שני אירחנו את משפחות מבית שאן שהגיעו עם הרבה אור ואהבה, וחילקו שנים טובות ברחבי הקיבוץ. קצת קשה להעביר במילים את עוצמת הרגשות ההדדית, האהבה והנתינה משני הצדדים שעלה על כל דמיון. סיימנו במפגש מרגש עם ברכות ושירה ליד בית משפחת ורדי.

אביאל הנער המקסים שהיה איתנו ביום שני כותב לעומרי סגל:

עומרי אתה יודע משהו אני נורא אוהב את המילה "קסם" כי המילה הזו כל כך מיוחדת בעיניי ולא משתמשים בה כמעט כי היא מילה שכביכול הפירוש שלה מתאר משהו שהוא לא מציאותי שלא קיים על הדעת בבחינה האנושית אבל הנה הגיע הרגע הקסום הזה שבשבילה רציתי להגיד את המילה הזאת והיא הגיעה. הגיעה רק בגלל האיחוד הזה הגיבוש הזה תושבי בית שאן לתושבי ניר דוד אפילו שהיינו מעט חברה מבית שאן עדיין היה את הרגע הזה של האיחוד שלא משנה מה או מי אתה אחרי הכל אנחנו אנושיים אנחנו עשויים מאותו החומר אני פשוט הוקסמתי מכולכם אני כל כך מרגיש טוב עכשיו הרגשתי שעשיתי משהו אפילו אם המשהו הזה קטן עשיתי אותו!! תודה רבה לכם אתם מדהימים תודה רבה על הקבלה החמה תודה רבה על השי שהבאתם לנו תודה רבה על האירוע המלבב שארגגתם והבנתי למה אתה נלחם על הבית באמת הבית הזה משדר כל כך מקום משפחתי וחם ורק מילה אחת יכולה לתאר את הבית הזה שלך "קסום" עמרי אני מאמין בכך תמשיך להילחם על הבית שלך בצורה נכונה כמו שאני בטוח שאתה יודע לעשות יש לך יכולות מחזיק לך אצבעות.

ביום שלישי הגיעו תנועת נוער יהלום מבית שאן שבחרו כחלק ממסע הסליחות המסורתי שהם עושים, לעבור בניר דוד ולחלק שנים טובות בבתי הקיבוץ ביחד עם בני הנוער הנפלאים שלנו ובחסות החינוך הבלתי פורמאלי. סיימנו במפגש ביום הילד עם ארוחת ערב מתנת "פיצה האט" בית שאן,

מדריכי "יהלום" מספרים:

"חיכו לנו הנוער המדהים של ניר דוד בקבלת פנים חמה. חילקנו יחד משלוחי שנה טובה, מתוך הכרה שקודם כל ולפני הכל אנחנו עם אחד ומשפחה אחת. לא תתואר ההתרגשות מצד התושבים ומאור הפנים שקיבלו את פנינו".

ביום רביעי המשכנו במסע, במפגש משותף של נציגים שלנו עם תנועת בני עקיבא בבית שאן להכנת מערך של פעילויות משותפות בין בני הנוער מבית שאן וניר דוד.

גיא רבטל שהשתתף, יזם והפיק איתנו את האירועים:

"האירוע הראשון היה מפגש בין בני נוער של ניר דוד ובית שאן שיזמתי ביחד עם חברה מהעיר השכנה. ישבנו בנחל הקיבוצים עשרה נערים על פק"ל קפה ועוגיות. היה כייף גדול. השיח היה פתוח, חופשי ומכבד כשכל צד אמר את אשר על ליבו וברוב הזמן שכחנו את עניין האסי והמאבק והתרכזנו במפגש בין בני נוער עם מחשבות ברומו של עולם, לבטים, ושיתוף מלא.

צווג חיבורים – אילון סלום

המפגש השני היה בסניף בני עקיבא בשילוב מבוגרים ונערים, שיח מכבד עם הבנה והרבה תקווה. כולל תרגיל מחשבה מעניין, שבו כל צד הציג דווקא את עמדת הצד השני. יצאנו עם המון תקווה ום מסר שאפשר לנהל דיון וויכוח בצורה מכבדת. הרמנו צוות משותף שמטרתו לקדם ולבצע פעילויות משותפות לקידום האיזור עם המון רצון ונחישות משני הצדדים. בסיום שני המפגשים יצאתי עם חיוך ענק על הפנים ועם תקווה גדולה שאפשר לעשות פה משהו גדול וטוב."

ומוסיף אילון: בסוף הערב המרגש הזה בשעה 12 בלילה נפל לי האסימון שבלי המאבק על האסי וכל מה שמסביבו, לא היינו מגיעים למקום הטוב הזה שבו הנוער חושב, רוצה ומאמין בחברות, שותפות, הדדיות ופעילות משותפת למען עתיד טוב יותר בשבילם, בשבילנו ובשביל האיזור כולו. לנו נותר רק לכוון ולעזור את השאר הם יעשו.

ביום חמישי היה ערב של לימוד משותף בין נשים מניר דוד ובית שאן. מפגש מעניין, פתוח, מצחיק, והרבה אושר ושמחה היו נחלת הערב.

החיבורים בין בני הנוער, המבוגרים והילדים משני הצדדים נותנת לנו הרבה תקווה לעתיד טוב יותר, חיובי ובונה לתושבי עמק המעיינות ובית שאן.

בשם צוות חיבורים שנה טובה של עשייה, שותפות ושלום.

שימירת שלום-ויינר, אסתי שורר, אורלי פז-סלוס, מאיה ויסמן, גילי אריאלי, ענת פונרו-כפרי, חווה קלס-ליבר, זיו עדי, אפרת רבטל, ענבר דגן, זוהר עזרא-זמיר, אלה פרג-מורגן, מור עמיחי ואילון סלום.

צאבה!

עמוד הפ' י' ג' א'

לעידו גופר השנון, קח כבר פינה קבועה
בעלון ותן לנו להינות מפרי עטך!!!

קיבלתי איומים אז מפרסמת:
ללימור האחת והיחידה!
שעושה כל כך הרבה בשביל כולנו בכל זמן
ומסביב לשעון, והכל בחיוך במסירות
באהבה ובצניעות. אין כמוך!! זכינו!!
סורי אבל מגיע לך!
חסר לך שאת מצנזרת!!!

יש מצב שאת מפרסמת אנונימית שאת
מדהימה ונכס לקיבוץ הזה?..

השנה האחרונה הביאה עימה לא מעט אתגרים,
ועדיין. חלקם איש איש לעצמו וביתו וחלקם, גילית,
שקיבוץ שלם לעצמו. המראה הזה מפעים ומרגש
אותי כל כך. איך קהילה שלמה במצב של מיצר
מצליחה להוציא מזה את המיטב וליצור חוזק וגיבוש
שאני מאמינה שמעולם לא היה כאן. וזה בזכות אותם
אנשים יחידנים שמתגייסים אחד אחת לטובת הכלל.
יש רבים הנחבאים שפועלים בצללים ויש את הגלויים
כדוגמאת זו שעורכת עיתון זה, אישה שהיא השראה
ומודל לאמונה בצדקת דרכנו בכל מחיר ומכשול
שיקרה לדרכנו. ולכם נשות ואנשי הצללים - אני
מלאת הוקרה והערכה על פועלכם היקר.

למשפחת וגנר: נוגה, נמרוד, עינב, יערה ואדווה,
המשפחה הכי מוזיקלית בעולם, שמספקת לנו
מוסיקה בכל מצב. אנו מודים לכם מכל הלב
ומאחלים הרבה בריאות והמשך יצירתיות, עשיה
קהילתית מוסיקלית, יצרתיות ומשפחתיות
מדהימה. אוהבים קהילת ניר דוד

לנעורים ח-ט, תודה על הרפתקה מעלפת בחדר
הבריחה המדהים שהקמתם לנו, כאן בבית.
מחכים כבר להרפתקה הבאה

כל הכבוד לצוות חוסן וצוות חיבורים
ולעומדות בראש הצוותים!
באמת מחמם את הלב ומרשים באופן
בלתי רגיל!
אני חושב שהפעולות שאתן והצוותים
מבצעים, הן חשובות ביותר ותורמות
המון המון!

הי. רוצה לפרגן בעלון הקרוב להילה דגני
דואגת לנו בבידוד ותמיד עם חיוך
ואנרגיות מדהימות.
משפחת קוצר כהן

לעמית וטל קקון

לסבים דני ושולמית קקון

לרב סבא איתן שרייבר

ולכל המשפחה

מזל-טוב

להולדת הבת איילה

לעידו ולאה שוורץ ברוכים הבאים לקיבוץ

שתהיה קליטה קלה ונעימה

לעומרי וגילי אריאלי ברוכים השבים לקיבוץ

שתהיה קליטה קלה ונעימה

חוד יואזר עזא

נוי צרפתי בן 20 (מאוגוסט)

1. מאחל לעצמי ליהיות יותר בבית/
2. מאחל לקיבוץ שיידע שקט וששום דבר לא ישבור אותנו!
3. לסיים בהצלחה את השירות ולצאת לחיים האזרחיים לראות קצת עולם.
4. 12/12 סיור בבסיס.

אורית ידיד בת 40 (בעלון הקודם השם נשמט)

1. אני מאחלת לעצמי בריאות, זמן איכות עם המשפחה והרבה נחת.
2. מקווה שהקיבוץ ידע ימים טובים ורגועים במהרה, שאיכות החיים לא תפגע ושנדע לשמור על קהילה מגובשת ותומכת.
3. בעשור הבא אני מקווה לבנות את ביתנו בקיבוץ, להנות מהחיים ולהתפתח מבחינה אישית ומקצועית.
4. חגגתי בארוחת יום הולדת (מפנקת) עם משפחה וחברים.

דבר הקורכר: בחודש הבא יהיו השאמר
 על ימי האזר ספטמבר + אוקטובר

אכגז – העצירה ג'אח סגז

תרגום מכתב מגרמניה

זיגי (SIGI) הוא כומר אוונגלי וכבר מזה עשרות שנים ידיד ביתנו. הוא הוציא כמה ספרי שירה ומעריך של ישראל והציונות. בעבר הגיע עם קבוצות נוער מהקהילה שלו וגם עם משפחתו – הם עבדו פה במטעים ואמרו שזה ביתם השני.

עכשיו הוא שמע ממני מה עובר על הקיבוץ שלנו והוא יחד עם בת זוגתו נסער מאוד. אני מתרגמת חלק ממכתב שהוא כתב ושלח לכל מני אישים בגרמניה.
ד. א. הוא מצלצל כל כמה ימים וממש מרגיש חלק מהקיבוץ.

הצילו את ניר דוד ואת כל התנועה הקיבוצית! הם בנו את הארץ, קבעו את גבולותיה ובנו את ביתם בגבורה. במלחמה נגד המלריה ובתושייה רבה יבשו את הביצות והפכו את המקום ליפהפה היום. הם גם פתחו תיירות ותעשייה וחברי הקיבוץ חיים בשביל ארצם. הם יקרי ערך ולא מגיע להם להיות קורבן לתקשורת צמא סנסציות ולפוליטיקאים הזורים פילוג בעם. אם עד היום המילה ציונות בעלת משמעות וחשיבות הרי זה ראשית בזכות אנשי הקיבוץ.

עכשיו בא תיאור מפורט של היסטורית הקיבוץ והקמתו, היסטוריה על חומה ומגדל ועוד – שאני לא מתרגמת.... היום רואים אנשים מבחוץ פארק פורח עם נחל. גם הם רוצים ולזה מתלווה חוסר תמיכה מרשויות שולטות. הכוח הימני הפוליטי לא תומך בקיבוצים. המפגינים אכולי הקנאה רבים ונתמכים בארגונים שונים. הקיבוץ מגן על עצמו בתבונה רבה. הם אינם יכולים לפתוח את שעריהם. זה יהרוס את חייהם כקהילה מאוחדת ושלווה.

אנחנו הנוצרים אוהדי ישראל רואים בזעזוע איך מטילים מצור על קיבוץ – איך לא מנסים כלל להבין את צורת החיים שלו ורק מטפחים קנאה ואולי אף שנאה. איך נותנים לזה תמיכה ולא מבינים שכאן ניר דוד עומדת בשביל כל התנועה הקיבוצית ועקרונותיה. אנחנו כואבים מצב זה וקוראים לכל ידידי ישראל, הציונות לקום ולתמוך. לידידינו בניר דוד אנחנו מאחלים שהמצב הזה יגמר במהרה ויאפשר המשך חייה קהילה בשקט ושלווה.

בנאמנות וידידות

מריה זיגי

הוא הפיץ את המאמר בין חבריו בארגון "נוצרים למען ישראל" שאליו הוא משתייך שנים רבות וחבריו ענו. אחד מהם כותב:
הייתי לפני שנים רבות מתנדב בקיבוץ ועדיין אני זוכר את יופי המקום ואנשים מסבירי פנים. אני מקווה שהמצב ישתנה במהרה – מחזק את ידי אנשי הקיבוץ ומקווה שהם לא ירימו ידיים ולא יוותרו!

לימור אני מקווה שתמצאי שזה שווה פרסום בעלון המשק תלמה

קיבוץ ניר דוד ספטמבר 2020

זכרון – אריה כהן וזש2 ארזים

הגותן פה בחברת נער והיה חבר קיבוץ

זיכרונותי מתל-עמל

הגעתו לתל עמל (ניר דוד) לפני למעלה מ-72 שנים כחלק מקבוצה של 16 ילדים בני 13. כולנו ילדים שעברו את השואה רובם יתומים מאב או מאם לאחר פוגרומים וחיים קשים בזמן מלחמת העולם השנייה.

כאשר הגענו לתל עמל, בארץ השתוללה מלחמה בטרם הוכרזה המדינה. התקבלנו בחום, שיכנו אותנו בבניין כשהרבה חברים גרו בצריפים מטים ליפול.

הורגלנו לסדרי חיים חדשים, לעבודה ולימודים. הקיבוץ היה עני, העבודה קשה, האוכל מעט וצנוע, הדיור עוד יותר. "הוותיקים" בעלי המשפחות עם ילדים גדולים גרו עדיין בחדר משפחה בודד ללא שירותים. רק בשנת 1950 ארבע עשרה שנים לאחר העלייה על הקרקע נבנה "שיכון ותיקים" כשכל משפחה קבלה חדר וחצי עם שירותים.

נכון, נחל האסי זרם בין בתי הקיבוץ. חצר המשק ומובני המגורים נבנו סביבו על שתי גדותיו מכורח הנסיבות.

אני זוכר בחורף 1949, כאשר חברי הקיבוץ הוותיקים עברו לגור לפרק זמן באוהלים ופינו את דירותיהם לחברי ההשלמה, ניצולי השואה.

מורי ומחנכיי ניסו להקל עלינו בלימודי העברית וידיעת הארץ ככל יכולתם. עובדי ענפי החקלאות בקיבוץ שימשו לגרעין הראשוני למדריכי החקלאות בארץ. אני זוכר גם את עובדי בתי המלאכה של הקיבוץ, שזכיתי לצקת מים על ידיהם. המשפחות המאמצות שלנו התייחסו אלינו כילדיהם.

תל עמל (ניר דוד) הוא קיבוץ לתפארת. איש הקיבוץ היה הראשון שתיכנן ועיצב את גן השלושה (הסחנה). ענף המדגה בארץ הוקם לראשונה בתל עמל, כן, בתוך האסי המנוקה!

מי שיש לו ספק בתרומה של תל עמל לתקומת מדינת ישראל, ייגש נא אל בית הקברות היפה. שרשרת הנופלים מאז הקמת הקבוץ, החל בנרצחים ע"י פורעים ערבים בשנות ה-30 וגמור בנופלים בכל מלחמות ישראל, ממיטב הנוער. הרבה מהחברים הקבורים שם מתו צעירים או באמצע חייהם גם כתוצאה ממחלות וחיים קשים.

כעת, "פוליטיקאים קטנים" באים ומנסים "לגזור קופון" על המקום הזה שנקרא תל עמל.

אנשים אלו, לא הניחו לבנה, לא תקעו מסמר, לא חרשו תלם. "הינוקא" מירושלים משתלח בהם, הוא עדיין צמוד לשד המדינה.

רוח רעה עוברת במדינה הזאת רבים לא "ידעו את יוסף". ההסתה העדתית מזכירה פרקים עצובים ונוראים בתולדותינו. אין עליה ואין עולה חדש שלא עבר קשיים ו"אפליות". יש המטפחים את זה למיתוס ומעצימים אותו. אין להרוס חיים שנבנו בעמל ויושר במשך 84 שנים ע"י דורות כדי לספק תאוותיהם של עסקנים ו"פוליטיקאים קטנים", שלא עשו דבר בחייהם למען הארץ הזאת.

מכרז – נעמה מעוז אחרי 12 שנה ואידי ברשי ניר-דוד (תל-עמל) תבנית נוף מולדתי

נעמה מעוז

לאחרונה הקיבוץ שבו נולדתי וגדלתי נתון תחת מתקפות מילוליות ופיזיות המתיימרות להיות חלק מ"מאבק לצדק חלוקתי" - "צדק חלוקתי הוא מונח פוליטי המבטא את הרעיון כי חלוקת העושר בחברה צריכה להיות תואמת לקריטריונים מסוימים כדי שתחשב הוגנת, לרוב קריטריונים של שוויון... הוגים ליברלים וליברטריאנים טוענים כי חלוקת משאבים צודקת היא כזו שאינה תולדה של כפייה או יזימת אלימות, כלומר, שהושגה בחליפין מרצון בשוק החופשי... מצב צודק הוא מצב שהתקבל כתוצאה מפעולות צודקות, כלומר, מצב שהתקבל ללא יזימת אלימות כנגד אדם או רכוש, מצד הממשלה או מצד פרטים בחברה." (ויקיפדיה).

סביר להניח שהקוראים נחשפו לויכוח הסוער המתקיים בנושא בכלי התקשורת השונים. להלן מכתב של בת קיבוץ ניר דוד (החיה בקיבוץ) עם שינויים קלים שנעשו בעריכה.

"כשהייתי ילדה נהגנו ללכת לטייל למרגלות הגלבוע, לגבעת החצבים, להיכנס לתאנה האדירה שגדלה מעל מעיין התאנה, ללכת לג'וסק (עין שוקק) לפואר (הנביעה של נחל הקיבוצים)..."

הנוף הזה שהוא נוף ילדותי, השתנה... היתה אז יותר תמימות והדברים היו (לפחות בעיניים שלי) יותר פשוטים. ואז החלו להגיע הרכבים הפרטיים ורכבי השטח, האירועים, המסיבות בלילות וגרפטי על מבנים ושלא כדרך הטבע, עם האנשים מגיעה גם האשפה, וכשאתן מי שניקה אז הפגיעה היא אדירה.

גופים ציבוריים כמו רשות הטבע והגנים, המועצה האזורית, רשות הניקוז, קק"ל ומשרדי הממשלה - חקלאות, תיירות והגנת הסביבה, החליטו להסדיר את השטח לטובת הציבור. לתפעל ולהנגיש אותו ללא תשלום, לכולם! בכך יצרו מקום נקי יותר שמאפשר שמירה על הטבע והסביבה.

ההחלטה הזו הביאה איתה הרבה טוב למקום, לחיות, לצמחים ולאדם המטייל. אבל בתוך ההסדרה גם הוחלט על-ידי אותם גופים, שהדרך למעיינות ברכב תיחסם. ההחלטה הזו הביאה איתה הרבה מאד כעס - אז על מי נכעס? על מי נוציא את הזעם על אי הנוחות - הרי הסיבה לא מעניינת! הגופים המדיניים רחוקים מדי. אי שם במגדל השן שלהם מחליטים, מבצעים, אבל לא תמיד נשארים בשטח כדי להתמודד עם התוצאות...

אז נהדר, יש על מי לכעוס: קיבוצניקים, אשכנזים, אמנם לא כולם (ממתי צריך להתנצל על זה?), שמאלנים, כבר ממש לא כולם (ואותו כנ"ל גם כאן) ובעיקר "מתנשאים".

לעומתם, קומץ לוחמי זכויות בעיני עצמם. האנדרדוג התקשורתי תמיד יניף את דגל ה"צדק", וזה הרי תמיד לצידו... כי כידוע אצל "לוחמי הצדק" אין מקום לשום מורכבות או שיח. שום פלאברה לא תעזור ל"שמאלנים" האלה. אז מה יש לנו כאן? מהי המטרה? לנגוש באנשי הקיבוץ כדי להוציא קיטור, או באמת ובתמים להגיע לשיח ולהסכמות? הרי הסכם הפשרה שנחתם בבית המשפט לא מקובל על המפגינים בשערים וברשתות החברתיות. הם רוצים את הכול ומייד!!! צדק חלוקתי אמרנו, לא?!

האם פתיחת שערי הקיבוץ בפני כל עם ישראל והפיכת ניר-דוד - הבית שלנו ל"סחנה" פתוח לציבור, תקל על העלבון ותחושות הקיפוח של הלוחמים? האם פגיעה באחד, תביא לריפוי הפצע של האחר? רק מבקשת שנזכור שמאחורי הגדרות והשערים שאתם כה אוהבים לתאר כסמל להתנשאות ולקיפוח, מתגוררים בני אדם כמוכם, ובדיוק כמוכם הם אינם רוצים להיות מותקפים ומאויימים, מה עוד שכל "חטאם" הוא שאבותיהם יישבו עמק שחון, היטו את מי הביצות לנחל, והבנייה והטיפוח נמשכים בידיהם.

עם שוך הסערה אתם, גברים ונשים כאחד, המנאצים, מקללים, מאיימים ומכפישים, תצטרכו לחיות עם עצמכם. תצטרכו לקום בבוקר ולהסתכל במראה, או בעיניהם התמימות של ילדיכם, ולהצדיק את ההתלהמות והאלימות המילולית, את פריצת גבולות השיח התרבותי.

תצטרכו לעבוד קשה מאד כדי למחוק את משפטי השנאה, הטינה והקנאה מהמורשת שלכם לדורות הבאים.

תוכלו להסתתר מאחורי סיסמאות ושלטים על חוק וצדק, אבל את הבושה והכלימה של המילים הנוראות שאתם ממשיכים להטיח מעל כל במה באנשים ישרי דרך יקשה עליכם להצדיק בפניו של השופט האולטימטיבי, זה שבוחן כליות ולב, זה שסולח על פשעים שבין אדם למקום, אך אינו מוחל על פשעים שבין אדם לחברו. עת סליחות היא

מכר 2 – חיים קוחלי יליד ב'ג' שאל הגחמק פה מילדוגה הגחמק עס בג'גן שמואל ועבר אפ

מה קרה לכם תושבי בית שאן?

מאיפה בא לכם הכעס הנורא הזה על השכן הטוב שלכם – קיבוץ ניר דוד.

מי הרעיל אתכם בשנאה הזאת הבלתי נשלטת?

קשה לי שבני עירי משסעים ומשוסעים נגד הקיבוץ שכה היטיב איתי ועם רבים אחרים. אני בן בית שאן, ועד היום יש לי משפחה גדולה בבית שאן. גדלנו עשרה ילדים במשפחה קשת יום. עלינו מעיראק בשנת 1951 והגענו למעברה בבית שאן. אבי עבד שנים רבות בקבוצת סולל בונה בקיבוץ מעוז חיים. הוא אהב את הקיבוץ ואהבו אותו. במסע ההלוויה שלו ליוו אותו רבים מחברי הקיבוץ איתם התיידד במשך השנים. הכרנו את השכנים שלנו מקיבוצי הסביבה. בני ובנות הקיבוצים באו אלינו לבית שאן, חינכו אותנו בתנועות הנוער, ביקרו אותנו בבתי ההורים ובבתי הספר, דאגו לנו, לימדו אותנו את אהבת הארץ ואהבת האדם ואף קלטו רבים מאתנו אצלם בקבוצים ונהגו בנו כבבניהם. בה בעת הם נאבקו על חייהם ובנו את הקיבוץ בעמל רב. את המעט שהיה להם חילקו בין כולם. כל ילד וילדה בבית שאן יכלו לקחת חלק בפעילות התנועתית שהייתה מצמיחה ותומכת. אני ושניים מאחי התקבלנו בגיל צעיר לקיבוץ ניר דוד. הקיבוץ הפך להיות הבית השני שלנו. קיבלנו יחס הוגן ושוויוני כמו כל ילדי הקיבוץ. כך קלטו ילדים גם בקיבוצים אחרים. הרצון להיטמע בארץ ולהשתוות לבני המקום דחף אותנו קדימה. אני מגיל צעיר הדרכת בתנועה בבית שאן והשתדלתי להעניק לילדי העיירה מה שהעניקו לי בני הקיבוץ שהדרכו אותי. אחרי הצבא שלח אותי הקיבוץ ללימודי המשך כפי ששלח את בניו. למדתי הוראה וחינכתי חברת נוער שקלט הקיבוץ. בהמשך חיי נפצתי בצבא והקיבוץ שוב שלח אותי ללמוד והפעם למדתי מהנדס ובזה אני עוסק עד היום. גם אחיי למדו: אחי פסיכולוג, עוד אח עורך דין, שתי אחיות עובדות סוציאליות, עוד אחות מנהלת חשבונות ועוד אחים עובדים ומתפרנסים בכבוד. לעולם לא נפלנו נטל על המדינה ולא באנו בטענות לאף אחד. כולנו התפתחנו כי למדנו לקחת אחריות על חיינו וספגנו את ערכי המשפחה הקיבוץ והמדינה. לא הייתה אז שרה לחיזוק וקידום קהילתי. התנועה הקיבוצית קלטה אליה אלפי ילדי עולים ממשפחות קשות יום ואלפי ניצולי שואה. הקיבוץ היה לביתם ורבים חיים בו עד היום הזה. לא הייתה שרה לחיזוק וקידום קהילתי שאיבדה את הדרך ובמקום לקדם זורעת הרס וחורבן ולצערי לא הולכת בדרכי אביה אדם יקר אותו הכרתי בבית שאן. פעם זה היה אחרת.

אני מודה לקיבוץ ניר דוד שקלט אותי ואת אחי לחיקו. זכינו בחינוך טוב ונסללה לנו הדרך לחיים ערכיים רבי משמעות. אחי וחברי תושבי בית שאן תתעוררו. קחו את המושכות לידיים ותעצרו את גל השנאה שמפריד ביניכם לבין שכניכם הטובים ומאיים על הנפש שלכם ושל ילדיכם הרכים. בכוחכם לבנות את הקהילה שלכם על בסיס של אחווה שותפות ואהבה ולא על תחושת קיפוח ושנאת חינוך הרסנית. אני מאמין שיצאו מימכם גם קולות אחרים.

בברכה, חיים קוחלי. היום חבר קיבוץ גן שמואל.

המכתב נכתב על ידי אחת ה"שגרירות" של ניר דוד

מכתב לניר דוד, ירושלים, קיץ 2020

שלום לכם חברים יקרים,

התלבטתי אם לכתוב אליכם בנושא הכול כך כאוב שממלא את ביתכם. אני עוקבת בהתמדה אחרי הקורה בניר דוד ומצטערת על כך מאד. האירועים הקשים שאתם עוברים הם התפתחות מכאיבה של שנאה וקינאה, שנוגעות במישרין לעבודה בה עסקתי כל חיי, החינוך. במשך 47 שנים עבדנו, קבוצה של מורים בשכונת מצוקה ירושלמית, בעלת חתך סוציו-אקונומי מהמסובכים ביותר.

עסקנו בקליטת ילדי העולים, כשהוריהם במצוקת הסתגלות, חיים בעוני ומבולבלים מאורחות החיים בארץ. במצב חיים זה, הם משאירים בידינו את הטיפול הבלעדי בילדיהם. דאגנו לחנכם ולהשכילם. למדנו, תוך כדי עבודה עם אותם ילדים, את הצורך בגבולות, בהגדרות ומסרים מדויקים. גם כשהדרישות לפעמים הכאיבו ולא היו נוחות לנו ולהם. דומני שכאן בנקודה זו אתם נלכדים במלכודת בשל חוסר ידע בטיב הקבוצה "הכובשת", ובדרך המועילה להגיב על מה שקורה. אתם נוהגים באיפוק שמתפרש כחולשה, ומנסים לתת מרחב שמתפרש כרגש אשמה. אתם לא מגיעים לעימות ממשי, ונראים חלשים ולא נחושים. לצערי, גם בעיני חברי האכפתיים והאמפטיים אליכם, ההתנהגות המאופקת והתרבותית מתפרשת כהגשת הלחי השנייה...

כבוגרת תנועת נוער ראיתי תמיד בהערכה עצומה את תפקידו של הקיבוץ ואת חלקו הגדול בכל תחום, לפני הקמת המדינה ואחרי הקמתה. קשה, עצוב ולא צודק לראות עוות היסטורית כול כך בוטה ופוליטית הפוגע ברעיון הגדול של קיומכם וחלקכם בבניין המדינה.

"התנועה לשחרור האסי" היא כל כך תוקפנית, חצופה ומוסטת, ומדגישה את עומק הפער, הקנאה והשנאה. מה שהחל בגין בזמנו – כשדיבר נגדכם 'המיליונרים היושבים על הברכות ועל אדמת המדינה' - הפך להיות כלי פוליטי שמיש מאד, מזיק, הממומן על ידי מפלגות פוליטיות. כלי העושה שימוש בקבוצות של מוסתים ומזיק אף להם - האשליה שהם נלחמים בשל מאבק מעמדי צודק.

לצערי, בדמם של לא מעט מבני הדור השלישי של אותם עולים זורם דלק השנאה. הם משתמשים בהנחות ובמושגים של חוסר ידע ובורות – כביכול בביטחון, כדי להפריך דרישות לשוויון וצדק חברתי. מניסיוני, אתם חייבים להתייעץ עם אנשים המבינים את דרכי החשיבה וההתנהגות של קבוצה זו, כדי לא לעשות את כל השגיאות המסכנות אתכם, שלא ניתן אחר כך לחזור מהן (ויתור על חלק מהנחל). הם לא מבינים את השפה שלכם, ובקלות רבה וחוסר מודעות הם פוגעים, מלכלכים, מחבלים ודורכים על כל ערך בביתכם. הם עושים שימוש בדברי שקר, מתחזקים והופכים לקבוצה פשיסטית מסוכנת. נעלבתי לשמוע ראיונות תקשורתיים בהם שליח התרבות נושא חן בעיני הפרחחים הגאים ורומס ומבטל את שליח הקיבוץ [אמנון לוי]. אני קוראת את אמירות התמיכה וההשתתפות בצערכם, כמו מדברים אליכם דברי תנחומים על אובדן. אין בכל המערך המנחם והתומך אמירה חזקה כמו "עד כאן"; "יותר לא נרשה לכם".

אתם הבאתם את "חומה ומגדל" לעולם. זה רגע דומה. אם אין בכוחכם להגן על ביתכם בעצמכם, היעזרו בדחיפות בבית משפט אשר יביא להחלטה שתבלום את הכאוס. גייסו את הבנים, הם בדרך כלל יודעים יותר מאתנו.

המדאיג ביותר הוא שמצב עניינים זה עלול להביא לחילוקי דעות ואי הסכמות בתוכם. אני מופתעת מההתנהגות שלכם, ולא מההתנהגות הבלתי נתפסת של לוחמי "החופש והצדק" המתלהמים. אני מרגישה צורך לקרוא לכם לומר, להגיב ולעשות דברים ברורים ותקיפים. מי שאינו יודע לרסן את השנאה והקנאה המשתוללים בתוכם ("המשחררים"), זקוק לכך שיעמידו אותו במקומו. עליכם לעמוד על המשמר מפני ההרסנות המאיימת על ביתכם מבחוץ ומבפנים. אני רוצה לסיים בחשוב מכל, עד כמה אני מזדהה עם הבלתי אפשרי העובר עליכם ורוצה לתת לכם הרבה כוח להתמודדות, ולחזור ולומר עד כמה התנועה הקיבוצית מוערכת בעיני ויקרה לי. בתודה על הרגעים שהקדשתם לקריאת מכתבי וברכות לשלום לשנה הבאה.

בברכה, יעל בנימיני לויין חובבי ציון 17 ירושלים

זו המסגרת הרביעית של צרכים מיוחדים שפותח מועדון הכדורסל גלבוע/מעיינות, אחרי שפתחה מסגרות עבור ילדים בעלי קושי התנהגותי/רגשי, ילדים חוגים לבוגרים ספישל אולימפיקים שהיא ייחודית במינה בפרופוריה, היחידה שמייצגת את כל אזור הצפון והיחידה שמשלבת בעלי תסמונת דאון ובנות.

גם הם יכולים. בדורסלי הפוריקס הפיחד צילום: איילון סלום

זו המסגרת הרביעית של צרכים מיוחדים שפותח מועדון הכדורסל גלבוע/מעיינות, אחרי שפתחה מסגרות עבור ילדים בעלי קושי התנהגותי/רגשי, ילדים בעלי לקויות תקשורת המאובחנים כילדים עם אוטיזם, חוגים לבוגרים ספישל אולימפיקים שהיא ייחודית במינה בפרופוריה, היחידה שמייצגת את כל אזור הצפון והיחידה שמשלבת בעלי תסמונת דאון ובנות. את הקבוצות מאמן אילון סלום, שעובד את עולם ההיי-טק לטובת ילדים חסרי. סלום עובד מספר שנים עם קבוצות בדורסלי של ילדים ובוגרים בעלי צרכים מיוחדים ומדגה באקדמית כגרה בחוג לחינוך וקומילה.

יצחק סולומון

שיעור פעולה ראשון מסוגו בין עיריית בית שאן לסניף הכדורסל גלבוע/מעיינות, כשהם חוזרים יחד לפתיחת מסגרת ייחודית של קבוצת בדורסלי ספישל אולימפיקים לבוגרים בעלי צרכים מיוחדים. הקבוצה תתאמן בבית שאן בתפישל מלא של החברה לסתבים בית שאן ועיריית בית שאן, כאשר הצד המקצועי יהיה תחת מועדון הכדורסל גלבוע/מעיינות.

בבית הכדורסל שפתחו ובניה לבוגרים מאוחר בית שאן והמכינה תהווה עבור משתתפיה קרקע להצגתה בלתי רגילה, אטונה גדולה בשחקנים ומיצוי מלא של ביטוייהם, כאשר הם ישתתפו בסדנאות ארציים של שפישל אולימפיקים. ארגון ספישל אולימפיקים העולמי הציב בפניו כמשימה עיקרית להשוף לשלם את היכולות האדירות הטמונות באנשים עם סוגיות שכליות התפתחותיות, ובכך להביא לידי שילובם בחברה. "אנחנו מאמינים שכל אחד יכול, אם רק ניתן לו את הכלים הנכונים", נאמן כי וברחוק אותו קרימה, אומרים האחרים לפוריקס.

בית ספורטיבי לבעלי צרכים מיוחדים
ארגון ספישל אולימפיקים הוטו בית ספורטיבי לילדים ולמבוגרים במסגרתו ניתנת להם אפשרות לפתח כישור גופני, להפגין אומץ ויכולת חיים, לאמן אידה חיים בריא, ולקחת חלק בקהילה תוססת ומטלטלת. האירוע נועד אנשים עם סוגיות שכליות התפתחותיות לשאוף למיצוי הכישורים שניתנו להם כספורטאים.

המסגרת לשלב אתם במתנה. בדורסלי הפוריקס

שטען דגן, מנהל מחלקת הספורט בעיריית בית שאן, הרים מיד את הדגל ונרתם סילו לשיטת המסגרת: "ספישל בית שאן והעיר שמחים להיות חלק מהמסגרת ספישל אולימפיקים, שזרועת על דגלה עזרה לאנשים עם צרכים מיוחדים, בכך להביא לידי שילובם בחברה, בחדר נקדם אותם קרימה לעידוד טוב יותר". העלות מועדון מלכודת/מעיינות מברכת על הפעילות המשותפת ומתחייבת להעסיק את המסע בקהילה ולהעסיק במונים לצרכים מיוחדים. בית שאן חיימת תמיכה.

גם להם מגיע

בית שאן וגלבוע/מעיינות בפרויקט ספישל אולימפיקים לבעלי צרכים מיוחדים. הארגון מחנך אנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית לשאוף למיצוי הכישורים שניתנו להם כספורטאים. "ביחד נקדם אותם קרימה לעתיד טוב יותר"

איס ובי'2 ב'ניר ג'ז' - י'22 ח'זר 2020

כצרכנים אשר משתמשים בשירותי חלוקת מים ומערכת הביוב, המקבלים חשבון חודשי בגינם מהקבוץ, בעצם איננו יודעים באופן רשמי על איכות המים המסופקים לנו ועל אופן חישוב עלותם.

אי לכך בקשתי וקבלתי מיפתח רונן – המנהל העסקי, דווח מפורט ומנומק ומן הראוי שיובא לידיעת החברים. בנוסף, שלפתי את תעריפי מים וביוב מאתרי המועצה אזורית, קולחי מעיינות ורשות המים. וכמובן מתוך חיובי דף התקציב החודשי שלי. כל המוצג כאן הוא על אחריותי, ואם תימצא טעות – אשמח לתקן אותה ולהתנצל. להלן תמצית המידע: *שימו לב: הערות מסומנות ב * - הן של יובל.

1. מהו מקור מי השתיה המגיעים לדירותינו כיום?
קידוח שוקק 1 א"ה. * (הקידוח נמצא בפתח ואדי מצודות).
2. מהי איכות המים / מליחות המסופקים כיום?
360 mg/L chlorine free = * (360 מ"ג כלור)
* ריכוז הכלורידים המותר במי שתיה בישראל – עד 600 מ"ג (באירופה ובארה"ב – עד 250 מ"ג).
3. מהו מקור מי השתיה שיסופקו בעתיד / בקרוב?
ממהילה של קידוחי רוויה (1,2,5,7) עם קידוח שוקק 1.
4. מהי איכות המים / מליחות שיסופקו בקרוב?
ממוצע המליחות ברוויה 64 mg/L chlorine free, כך שהמליחות העתידית תהיה בערך באמצע (150-200 mg/L chlorine free) = * (150-200 מ"ג כלור).
5. על פי איזו נוסחה ואיזה מחיר מחושב מחיר המים לחיוב החברים?
מחיר המים הנו על פי תקנות רשות המים המאפשרות לספקי המים לממן את הוצאותיהם במחיר מים מרבי לצרכנים שונים, לשנת 2020 המחיר המרבי לצרכן ביתי:
כמות מוכרת-תעריף נמוך: 3.787 ₪ למ"ק כולל מע"מ. * למשפחה בת 2 אנשים = צריכה עד 7 מ"ק.
כמות נוספת-תעריף גבוה: 9.862 ₪ למ"ק כולל מע"מ. * מעל 7 מ"ק – המחיר כמעט פי 3!
סכום זה מממן את אחזקת רשת המים השוטפת: עבודה, חלפים השקעות נקודתיות (מדי מים, שיפורים בצנרת וכיו"ב).
הסכום אינו מממן השקעות כגון: קווי מים חדשים המשולמות על חשבון הקיבוץ בנפרד.
אנו פועלים בליווי מומחה חיצוני כדי להקטין את פחת המים ולייעל את המערכת אך הנושא דורש השקעה כספית בפני עצמו.
בניר דוד יש לנו כ 31,000 מ"ק כמות מוכרת (מחיר נמוך) ועוד כ 150,000 מ"ק כמות לא מוכרת (מחיר גבוה), כולל שימושי תעשייה ועסקים בשטח הקיבוץ.

א"ס ובי"ב בנ"ר דוד - יול' 2020

6. על פי איזו נוסחה ואיזה מחיר מחושב מחיר הביוב לחיוב החברים?

בעיקרון על פי מחיר תאגיד הביוב קולחי עמק המעינות * (7.54 ש"ח/מ'ק. וראו פירוט להלן)
*תעריף מי ביוב לחברים בתקציב הינו: 7.48 ש"ח / מ'ק. *כולל להשקיית הגינה.
*יודגש כי אין עקביות בחיובי הנהלת חשבונות שלנו, כשלעיתים החיוב לביוב הינו על 100% מכמות המים שהמשפחה צרכה בחודש, ולא לפי 90% מהכמות.

*על פי כללי רשות המים - השימוש הביתי במים בתקופת החורף יהווה בסיס לחיוב במשך כל השנה:

שיטת החיוב בחורף: (מ 1 בדצמבר עד 31 במרץ):

הכמות לחיוב תחושב על 90% של הצריכה בפועל במד מי השתייה הראשי בכניסה לכל נכס. (מניחים ש 90% מוזרמים לביוב).

שיטת החיוב בקיץ (מ 1 באפריל עד 30 בנובמבר):

הכמות לחיוב תחושב לפי הצריכה היומית הממוצעת בחורף או לפי צריכת המים שנקראה במד המים בפועל, על פי הנמוך מביניהם.

אם הצריכה הנמדדת במד המים הראשי בקבוצת בקיץ תהיה נמוכה מהכמות הנ"ל התשלום יהיה על פי הכמות שנמדדה בפועל.

7. האם קיים נוהל הודעה לחברים על שינוי / עדכון מחירי המים והביוב?

לא קיים נוהל, אנו מחייבים להודיע כאשר יש שינוי.

*מתבקשת הקפדה בדיווח לחברים על כל שינוי מחיר בכל תחום.

"עמאז גזית"

היי כלנית, ערב טוב.
 ראיתי שהגבת באחד מהסרטונים של
 נחל האסי.
 רציתי להגיד לך שקיבוץ משמרות
 וקיבוץ שדה בוקר שולח לכם חיזוקים
 ומקווים מאוד שלא תעברו את הסיוט
 הזה עוד זמן רב.
 שמרו על עצמכם ועל הנחל היפהפה
 שעשיתם במו ידיכם.

Kibbutz Gazit, D.N. Yzreel 19340, Israel
 Tel: 04-6768815, Fax: 04-6769049
 Mail: gazitmzd@k-gazit.co.il

קיבוץ גזית, דואר נע יזרעאל 19340
 טל. 04-6768815, פקס. 04-6769049
 מייל: gazitmzd@k-gazit.co.il

27 באוגוסט 2020

לכבוד:
 שלמה גלזר,
 הנהלת קיבוץ ניר דוד,

חברי הקיבוץ ולכל הקהילה

הנהלת הקיבוץ והנהלת הקהילה, בשם חברי/ות קיבוץ גזית,
 מבקשים לשלוח לכם תמיכה וחזקת וסולידריות, בעת קשה זו בה הנכם מותקפים ומושמצים על לא
 עוול בכפכם.
 מצב קשה זה מקומם ביותר באשר ברור לגמרי שהמתיחות ביניכם לבין שכניכם מלווה מתוך
 פוליטיקה מהסוג המשסה והמפלג שאותו אנו כולנו חווים כבר מזה זמן רב.
 המציאות בה אתם נמצאים היא כנראה מורכבת אך ברור לנו שיש אפשרות לפתרונות של הסכמות -
 כפי שאכן הצעתם ביד מושטת, אם רק יסירו את ידם הפוליטיקאים והארגונים שגזרים קופון מניפוח
 ופמפום תאוריות שנועדו לקבע פערים ושסעים חברתיים.
 אנו מגנים את ההשתלחויות בקיבוץ ניר דוד ובחבריו, את כל מי שנוהג וינהג כך.
 ואנו מוקיעים את הלשון וההתנהגויות אלימות ברשתות ובשערי המשק.
 כולנו, כולל מי שעומדים כיום מולכם עם פה רושף טינה, יודעים את ההיסטוריה המפוארת שלכם ואת
 פועלכם לשימור, הפרחה והגנה על המולדת.

בשם הנהלות וחברי/ת גזית

בברכה,

קיבוץ גזית

עמוס גורן
 מנהל הקהילה
 קיבוץ גזית

קיבוץ גזית

נעה דוד
 יו"ר הקיבוץ
 קיבוץ גזית

"עמאז ג'א'כה"

לחברי ניר דוד

לכל חברי ניר דוד שלום,

לקראת השנה החדשה ובתקופה מאתגרת זו, אנו מבקשים להביע את תמיכתנו ולחזק אותכם במאבק החשוב לשמירה על הבית ועל זכויותיכם הבלתי מעורערות בקרקע.

אנו משוכנעים בצדקתכם, ורואים בקמפיין האלימות וההסטה נגדכם כעוול לקיבוץ ולחבריו ולתנועה הקיבוצית בכלל.

כתנועה של אנשי שלום וערכי סולידאריות חברתית, אין אנו יכולים לקבל את אי הצדק וההתקפות שלוחות הרסן המבוססות על תפיסות מעוותות והסטה ממניעים פוליטיים, ואנו עומדים לצידכם.

מאחלים לכם שנה טובה, שנה של שפיות וחזרה לשגרה, שנת שלום ושלווה

חברי קיבוץ יקום

רון רותם – מרכז משק
ראובן הררי – מזכיר קיבוץ

30.8.2020

אל חברי קיבוץ ניר דוד,

חברים יקרים,

אנו חברי קיבוץ מרחביה עומדים לצידכם בשעה קשה זו, כאשר בשערכם ומסביבנו מתחולל ממש מחול שדים.

מי כמונו להבין, ששטח הקיבוץ כולו, הוא מבחינתכם הבית שלכם. שכל כניסה של זרים והסתובבות שלהם בחצר המשק פוגעת בפרטיות החברים ויכולה גם להזיק ממש.

כשכניכם, אנחנו מעריכים את העוצמה של הקהילה שלכם, ויודעים שאתם תדעו להתמודד ולצאת מחוזקים מהמשבר הזה.

כולנו מקווים שיימצאו פתרונות שפויים של פשרה והסכמה, שיאפשרו לכם להמשיך ולחיות בשלווה ובבטחון בקיבוץ שעמלתם על הקמתו וטיפוחו כל השנים.

שולחים לכם יד, ומאחלים שנה טובה, באמת.

קיבוץ מרחביה

2 בנובמבר 1939

מפעל החשמל - בקשר עם מפעל המדגה עלה רעיון לנצל את מי בריכת ה"עסי" ליצירת חשמל שיספק את תצרוכת המשק. הוברר שיש במקום מסוים הפרש גובה בין התעלה שתוביל את המים לבריכות הדגים ובין האפיק. הפרש הגובה מגיע ל- 7.5 מטר. הגובה הזה וכמות המים שלא תנוצל לבריכות מספיקים ליצור 25 קילוואט חשמל לשעה. קו החשמל שלנו מ"רוטנברג" (חברת החשמל) עשוי להעביר 15 קילוואט. התצרוכת של בית אלפא כרגע היא 12 קילוואט. מתברר שהכמות שניתן לייצר עשויה לספק את התצרוכת הנוכחית. מעריכים את ההשקעה הדרושה ב- 1000 ל"י ולפי הערכה של אמורטיזציה שנתית של ההשקעה, כמות החשמל הזו תעלה לנו 100 ל"י לשנה בזמן שחשמל מחברת החשמל יעלה לנו 250 ל"י לשנה. מטפלים בבירור עם חברות שונות בקשר לייבוא ציוד מתאים מחו"ל ובהשגת הלוואה לביצוע הרעיון. מסתבר שיהיה צורך לקבל הסכמה של חברת החשמל שלה יש זיכיון על כל המים בארץ לייצור חשמל.

14 בדצמבר 1939 למזכירות הקבה"א

(סכסוך על מים, קרקע ומדגה בינינו לבין קיבוץ מסילות, שהוביל לניתוק הקשרים עם הקיבוץ הארצי. החלטת הקבה"א היתה לבנות מפעל דייג משותף לנו ולמסילות. תגובת הקיבוץ - נגד)

בכאב מר קראנו את החלטתכם בדבר מפעל הדיג שלנו. איננו זוכרים שיחה כה גורלית ונוקבת בשבילנו אשר בה היינו כולנו כאחד מאוחדים בדעה אחת ובמצפון נקי הוחלט לא לקבל את הסיכום של מזכירות הקבה"א עם כל הכרוך בזה. יש לנו הרגשה ברורה שאינכם יודעים מה מפעל הדיג בשבילנו. זה שלוש שנים שאנחנו עמלים על מפעל זה שהוא הראשון בארץ. באיזה קלות ראש וחוסר אמון וביחס של "ציניות אוהדת" ליוו אותנו כולם. נדדנו לארצות רחוקות, נסענו להכשרה ולהשגת אמצעים למפעל. במשך שלוש שנים השקענו עמל ויגע ללא ליאות. בכוחות עצמנו יצרנו את הענף הזה יש מאין. במפעל הזה גלומה כל יכולתו החלוצית של הקיבוץ. הוא שתה ומיצה את מיטב כוחות הנעורים של חברתנו. באפיקו זרמו ללא שוב מעיינות היצירה שלנו. מפעל זה היה בכור מפעליה של חברתנו אשר רק פעם יכולנו לו. לכן בדמנו הוא.

ענף זה משולב באלפי נימים עם כל המשק שלנו. הוא צריך היה לשמש מנוף לפעילויות משקיות מכרעות, באמצעותו היינו מסדירים את נחל עסי, מטיבים חלק מאדמותינו האינטנסיביות בתל שוק, ייבוש ביצת ה"עסי", הסדרת מערכת ההשקאה וכו'. אנו רואים ענף זה כענף גידול בעלי חיים כמו רפת או צאן. ענף זה מהווה יחידה אורגנית בלתי מתחלקת עם יתר ענפי המשק המעורב שלנו. שני מפעלי דיג יכולים לקום רק בשכנות של כל משק באשר הענף הזה הוא ענף חקלאי כיתר הענפים וצריך להתנהל באופן אוטונומי על ידי כל משק.

19 בינואר 1940

את ימי הגשמים ניצלנו לנטיעה בהיקף רחב בשטח המחנה. חצרות הלול והברווחייה ניטעו בשדרות של קזוארינה, ברוש וחרובים וכן מילואים בשדרות הקיימות של הברכיכטון, באמפיתיאטרון ועצי אקליפטוס וצפצפות בטרסות. לאורך נחל "עסי" מבית הקברות ועד לכביש ניטעו חרובים. במשתלה מוסיפים שתילי לימונים זיתים ועצי נוי שונים. על גדות נחל "דאוועה" (נחל חרוד) ומסביב לבריכות הגדולות יינטעו חורשות אקליפטוסים.

19 במרץ 1941

הביצה ב"תל שוק". אנו עוקבים בעניין אחרי ההתפתחות של השטח המכונה בפינו הביצה. מראשית הופעתנו בסביבה שמנו לב לבעיה זו. רכישת הביצה חשובה בשבילנו הן מבחינת תוספת קרקע לשלחין והן מבחינת השגת זכות השקאה במי הג'וסק המתוקים. במחיר קורבנות יקרים כבשנו את הביצה, על תיליה ועברה הסמוי מן העין, אל העתיד הצפוי בה. שני התלים: תל שוק (הגדול) ו"תל שמרין" (הקטן) שימשו וימשיכו להיות נקודות מצפה לביטחון הסביבה. הביצה היתה מקור לקדחת. עתה עשתה מחלקת הבריאות הממשלתית, תחת לחץ הצבא ששכן במקום, פעולה פשוטה וראויה לשבח. היא הסיטה את כל המים לאפיק ממערב לביצה. קק"ל טיפלה ללא הצלחה בייבוש הביצה. אבל עם הופעת קרקע יבשה תחת הרגליים ביקר כאן יוסף וייץ (מנהל קק"ל) וקיבלנו 150 ל"י להכשרת הקרקע כהלואה שתשולם בצורת דמי חכירה.

אחרי שקלקלנו שתי מחרשות בחריש הביצה הבאנו את המחרשה הגדולה בה אנו חורשים היום בשני טרקטורים. על האדמה עלתה שכבת סיד עקב הזרימה התדירה של מי הג'מעין העשירים בסיד שגרמה להתאבנות של שרשי הצמחייה הביצתית. מוקדם לקבוע איזה גידולים ננסה לגדל בשטח הביצה. ברוב השטח שגדל תחת מים גדלו צמחי סוף, גומא, פטל, סעידה (גומא הפקעים) ועוד. נוצרה מערכת שורשים המגיעה לשכבה בעובי של 30 - 50 ס"מ. אנו מצליחים לחרוש בסכין אחת בלבד את רוב השטח העשיר בשורשים. עם רכישת הדיסקוס הכבד, שבלעדיו לא יתואר עיבוד הביצה, יש תקווה שנצליח להפוך את הביצה לקרקע בתולה.

23 במאי 1941

על הפעולה האנטימלרית (מינקה הורוביץ). בשנה שעברה נעשו ע"י הצבא, משרד הבריאות וקק"ל עבודות יסודיות להבראת סביבתנו ממלריה. יובשה ביצת תל שוק ואדמתה נחרשה ע"י הצבא שגם הוציא לפועל עבודה חלקית בראש העסי והג'מעין. אולם השנה כבר הספיקה להתהוות ביצה חדשה. ברור שרק בניית תעלת השקאה מאבן או ביטון תשים קץ להופעת ביצות מסביב למחנה שלנו. קק"ל עשתה גם ניקוח מעיינות תל זהרה וסידרה מדרגה בתעלה לפני כניסתה לוואדי דאווא (חרוד).

12 במרץ 1944

מילק (טל) ועדת חינוך - התגבשה תכנית של סידור מקום רחצה לילדים באמפיתיאטרון שעל שפת ה"עסי". מקום נוסף לאורחים יסודר במקום נפרד. כדי לבצע תוכניות אלה יתגייסו החברים לחצי יום עבודה.

14 במרץ 1944

(לפני ההקמה של בריכת הילדים היה במקום מזח עץ וגדר במים 1939)

בשיחת הקיבוץ האחרונה נמסרה אינפורמציה על הברכה שעומדים להקים עבור הילדים. נמסר גם כי

בהשקעה קטנה למנוע ויכוחים מיותרים בקשר למניעת הכנסת אורחים. בזווית המערבית של חצי העיגול יוקם קיר אבן, השטח מאחוריו ייושר להקמת ארגז חול, סוכה קטנה ונטיעות. בחלק המזרחי של הבריכה, במקום הרחצה, תכוסה הקרקעית בכורכר ועליו שכבת זיפזיף. לדעת המציעים יהיה כאן חילוף מים מתמיד הודות לשלושה מעינות המפכים שם.

7 בינואר 1945

עוד לפני שנה תוכננו תוכניות שונות לסידור מזח ובריכת רחצה-שחיה לילדינו הקטנים. הדבר לא יצא לפועל בגלל חילוקי דעות על התכנית. השנה עלתה השאלה שוב. מזכירות המשק אישרה בניין בריכה לילדים קטנים בתנאי שזה ייעשה כאשר מחיר המלט בשוק יהיה נורמלי והעבודה תתבצע על ידי גיוס חברים. זאת תכנית חלקית אשר תוגשם במשך שנים ותקיף את כל חוף העסי במחנה. התכנית החלקית כוללת את השטח שבין הדקלים באורך של 8 מטר. מול בריכת המים יהיה ארגז חול ולמעלה טרסה של דשא. הביצוע הנוכחי מכון רק לילדים שאינם יודעים לשחות. לילדים הגדולים יסודר מערבה בכיוון המקלחת מזח קיר ביטון באורך 15 מטר עם מקפצות וסידורים ספורטיביים אחרים.

על אפיק נחל "עסי". (נח אשכנזי). מאז שקיבלנו את אדמת תל-שוק לפני למעלה מ-10 שנים אנו מודאגים מהתפתחות המלחים בקרקע בייחוד באזור הגובל עם חופי הנחל. הזרימה בנחל היא איטית עקב חלוקת המים לשלוש תעלות ראשיות. המים מתרוממים גבוה ומתקרבים אל החוף המישורי. האזור הקרוב מושפע מחדירת המים המלוחים שתכולתם היא 900 מיליגרם כלור לליטר והם ממליחים בקביעות שטחים נוספים.

שינוי בכיוון זרימת המים בתעלה מסודרת בנויה בטון או אבן יפסיק את גורם ההמלחה ויאפשר גם את שטיפת המלחים הקיימים. הרבה פניות ובקשות הופנו למחלקות הממשלתיות. הממשלה תכננה חלוקה יסודית של כמויות המים ועיבדה תכנית לחפירת תעלה בנויה אבן או בטון שתשנה את כיוון הזרימה של מי הנחל. השבוע נאותה הממשלה להציג לפני באי כוחנו את התכנית לפרטיה. בפגישה שהתקיימה בירושלים בה השתתפו באי כוח "מקורות", הסוכנות, ועד הגוש, מסילות ואנחנו. הוסבר שאחרי שהמים יועברו לתעלה החדשה מתכוונת הממשלה לחפור תעלת ניקוז באפיק הישן של הנחל.

2 באוגוסט 1946

על שפת העסי הולכת ומתווספת פינת חמד חדשה. ביום השלושים לטוביה ארטל ויעקב גלזר (הרוגי השבת השחורה) חנכו אותה. ביופיה ובשיפורים שלה היא תשמש את הנשמות הצעירות וההורים ישבעו נחת בשחקם שם עם ילדיהם. יבואו אורחים ובהוקרה ידברו על יופייה של תל-עמל שחבריה יודעים לשפר אותה בטעם רב. בשבילנו היא יותר מפנית שעשועים. היא תהווה סמל לכוח היוצר של הקיבוץ ושל הישוב. ולאויבנו היא תגיד כי לא נרכין ראש. לכל מכה שתכננו להוריד על ראשנו נענה במשנה מרץ ובכפל של יצירה. תבורכנה ידי החברים היחזמים והמבצעים את רעיון הפינה.

8 באוקטובר 1946

לחנוכת מפעל המים החדש. (נח אשכנזי). יום גדול בחיינו היום. מפעל המים החדש קם ופועל. מי הג'מעין המתוקים שהוגבלו בתנועתם על ידי הטבע יזרמו מהיום כרצוננו למקום ולדפוסים שאנו הקצבנו להם. בזיכרוני הסיפור כיצד קמה העיר קרטגו על עורו של ראם. במיתולוגיה כתוב שבאפריקה הקדומה הרחיבו את גבולות קרטגו הודות לתחבולה נועזת. האין מפעלנו דומה למיתוס הזה? הפכנו חלום ואגדה למציאות. אנשים צנועים אנו ולא נכתוב דברים כאלה על עצמנו. יתכן וההיסטוריה תעשה זאת אחרינו.

והארכיון אצלון – 1939-1946 – יהודיג איל

עם חנוכת מפעל המים החדש (אשר ורדיאלי) ה- 9 בנובמבר השנה ירשם אצלנו כתאריך בעל חשיבות: חנוכת מפעל המים החדש והזרמת מי הג'מעין לבריכות הדגים. אין צורך להסביר את ערכו של המפעל להתפתחותו של המשק, בייחוד באזורנו, בו מעטים הגשמים ונאלצים להשקות את שדות המזרע. עוד לפני 12 שנים, לפני עלייתנו על הקרקע עשינו תעלת עץ להובלת מים על יד משקו של השכן שלנו אבו-ג'נם כדי למנוע חלחול ולהגדיל את תפוקת המים. אחר כך בא פרויקט ריכוז המעיינות והנחת קו המים למחנה ובניית תעלת המים לקיבוץ מסילות. עברו שנים ולא המשכנו בפיתוח רשת המים. בראשית המדגה נחפרה התעלה המובילה את מי ה"עסי" המלוחים לבריכות וגם להשקאת שדות הפלחה. התעלות בשטח הבריכות איבדו מים ע"י חלחול ורק בשנה שעברה החלפנו את התעלה בצינורות.

כעת ביצענו את המפעל החדש ובכך קשרנו את שני עורקי המים החשובים שלנו. ע"י מיהול מי העסי המלוחים במי הג'מעין נקטין את אחוז המלח במי הבריכות. העיקר שניתנת לנו האפשרות להשיג את המטרה עליה חלמנו: הפיכת כל השטחים שלנו לאינטנסיביים.

המעברה הרחבה ("הגשר") על העסי הולכת ונסללת זה 4 ימים הדרכתו של חברנו זאב (לילה).

על קבוצת הוואטסאפ "נר דוד - זה אגיד!"

- איכא בצירנו

אחד הדברים הטובים (ויש עוד) שקרו לנו בתקופת המאבק על האסי, הוא הקשר השוטף עם הבנים שאינם בקיבוץ. הקבוצה נפתחה ב-25.8, ומאז מעורבת בכל הנעשה אצלנו. היא מונה מעל 200 משתתפים וממשיכה לגדול. הבנים מקבלים מידע יומי על ההתרחשויות הקשורות למאבק ועל הנעשה בקהילה שלנו ((צוותי המתנדבים השונים, פעילויות לשמירת החוסן הקהילתי ואירועי התרבות). הם משתפים אותנו בתחושותיהם, שולחים מילים חמות ומחזקות מהארץ ומחו"ל, וכמובן רוצים לבוא, לעזור ולתמוך ככל האפשר. כשניתן להיעזר בכישוריהם, אנו עושים זאת, כמו ברצון למצוא מקורות אמינים (חומר ומפות) על מקום העלייה על הקרקע של תל עמל. כשיש להם הערות ענייניות (ויש!), הן מועברות לצוות המתאים.

להלן מידגם מייצג מדבריהם:

כתבה מהלב, **תלמה ברשי**: אומנם אין בידי מפות, אבל זיכרונות יש לי. הייתי בת 11 במלחמת השחרור וטיילתי הרבה עם אבא מחוץ לקיבוץ. מעולם לא פגשנו בשדות מעובדים של הבדואים סביב הקיבוץ. אזור הסחנה עצמו היה מכוסה בסוף, כך שבקושי אפשר היה להגיע אליו ולכן לא נהגו להתרחץ בו. מינקה עבדה במשרה מלאה ביבוש הביצות ואני זוכרת ביצה אחת גדולה במיוחד שגדלו בה נרקיסים והיינו הולכים לראות אותם פורחים. אני זוכרת אוהלי בדואים בסביבה אבל הם לא עסקו בחקלאות וגרו באוהלים. היינו הולכים גם לגלבע ולמעיינות אבל לא היה לידם שום ישוב. גם בתוך ניר דוד עצמה לא היו מעולם שרידי בתים של ערבים. זכור לי האסי כשבגדותיו צומח סוף בלתי עביר. ההורים שלנו (החברים) בראו חלק ממנו ובנו מבטון בריכת רחצה לקטנים ובהמשך, חלק קטן ללא סוף לשחייה לגדולים. קרקעית האסי הייתה בוצית ואי אפשר היה לעמוד עליה. היה מכוסה בסוף בלתי עביר.

זיוה מיימוני (לוריא) מפיצה את המסר שלנו ברעננה וכותבת: "כל טוב ונקווה שהאלימות וההסתה יעלמו בקרוב".

דברי **עידית כספי**: ליבי ונפשי אתכם, לפעמים עד חוסר שינה. מגיבה המון בפייסבוק, מאמינה בכם ומחזקת.

קצת קשה לעזור מכאן וכמעט בלתי אפשרי להגיע אליכם. אני על כל פנים מפיץ ושולח כל מה שניתן להפצה. גם בשוודיה אני עדיין מרגיש שהקיבוץ הוא בית ותמיד יישאר בית. אני אתכם ואשאר אתכם. שנה טובה ושבת שלום לכולם. מאחל **מיכה כץ**

יונת כותבת: "חיזקו ואימצו, איתכם במאבק ומכיוון שאתם קהילה כל כך חזקה ונפלאה, בטוחה שתוכלו למאבק. חושבת עליכם יום ולילה ומחבקת את כולכם. לא לוותר! זה שלכם בזכות ולא בחסד".

ובנימה אישית: עוקבת אחרי מה שאתם עוברים בלב כואב והרבה צער. ליבי איתכם ואם ניתן לסייע במשהו מעבר להעברת המסרים הלאה, אשמח לעזור. הרבה כוח לכם. **נילי סנדר** הבת של **נדב ותלמה**

יגאל לבנה משתף: מעורב מאד (גם רגשית וגם בזמן), בנושא האסי. כותב הרבה תגובות מאחדות, ממתנות, הגיוניות בפורומים, ובפייסבוק של "משחררים את האסי". גם אני וגם **רותי (צסלר)** התחברנו לקבוצת הפייסבוק הראשית שלהם...

אורי לירון (ליפסון): ליבי אתכם ואעשה כל שביכולתי לעזור.

אריאל שבולת מגיב: התוכנית של אמנון לוי מראה לצערי שוב, כי חסר לכם דף מסרים, אנחנו שגרירים אך מה המסר, קטונתי לייעץ לכם אבל, אפשר להסביר כי יש מקום מוסדר עם חניה, עם מציל, שירותים ניקיון ושעות פתיחה, זה הסחנה!!! ויש מקום פתוח לכל, חופשי, מתי שרק בא לך, זה נחל הקיבוצים נמצא 500 מטר דרומית לאסי. קטע האסי שעובר בקיבוץ אינו מוסדר. הפולשים מנסים ליהנות משני העולמות. מטר יש לשכן שוב ושוב. והוא לא יעזור למי שמתעקש להחריב.

על קבוצת הוואטסאפ "ניר דוד - זה אגיד!"

- איכא בצ'ינו

אני עוקב לא רק עם עיני, הלב עוקב גם, כן ואני רואה עבודה יפה וכמו שכתבתי כבר בוואטסאפ של קבוצת גפן, אסור להיבהל וחייבים לשנס מותניים ואת זה אתם עושים. לגבי התביעה אמרתי שגם השופטים יודעים לשפוט זאת עבודתם ואם יחליטו לא לפי רצון הקיבוץ הרי תמיד אפשר לערער ואכן קראתי בשמחה שבקריאה ראשונה שערי הקיבוץ יישארו סגורים. אל תשכחו: הקיבוץ הוא ביתכם. בברכת שנה טובה והצלחה במשימת האסי. רפי איזנברג

אין עליכם!!! מחזקים ומתחזקים. שנה טובה וברוכה וסגר שקט, **מירי רצון**

שמואל גנמור (גרוברג) שלח חומר על ראשית הקיבוץ ומסיים: יבורך כל מי שעוסק במלאכה.

על החלטת בית המשפט כותב **עמי לוז**: קיבלנו מתנה לחג!! 😊

כותב **ארנון רוזמריין**: נאמר לי שיש שגרירי הסברה לעניין מאבק האסי. אשמח לעזור.

כותבת תרזה, הבת של **עירית שפירא** (סגל): אמא רוצה להיות בעניינים ולתמוך במאבק 😊

אחרי הסרטון של צוות המדיה: סיכום מצוין חשוב וענייני! צפו לחיזוקים נוספים מהקיבוצים גן שמואל, משמר העמק והפתעות נוספות תפעילו את הקשרים שלנו כדי להביא את האנשים החזקים. נצחנו קרבות גדולים מאלו, ננצח גם את זה 😊 **יאיר קלס**

זכר חברינו

דרך ארוכה

נכתב לזכרו של דני שיפוני ז"ל, ניר-דוד

נפט ב 23.7.2020

נשמת המת ריחפה ברוגע מעל האמבולנס שנע אל מקום הקבורה בקיבוץ ניר-דוד, קיבוץ. בהבזק אחד חלפו עליה זיכרונות חייו של דני שניצל מתופת המלחמה הנוראה ונשאר יתום עזוב ללא משפחה. בן שבע היה כשהובא לקיבוץ. ילד רזה, נמוך קומה מכפי גילו, עם ראש גדול ועיניים פעורות לרווחה מנסות לקלוט את מראות העולם החדש עבורו. הוא צורף לחברת הילדים ואומץ במשפחה שהעניקה לו בית חם ואוהב. הוריו המאמצים גם הם שרדו את תופת המלחמה ובנו בית חדש בקיבוץ. דני נשא בתוכו סודות כמוסים של חוויות קשות אותן טמן עמוק בתוכו, רק הנשמה היפה שלו ידעה. חלפו השנים בהן גדל, בגר, יצר, התפרנס בכבוד, הקים משפחה ילד ילדים ואף זכה לנכדים. כשבא יומו נחלצה הנשמה מגופו המיוסר לחפש רוגע ושקט שלאחר הקבורה. ואז, בעוד משפחתו וחבריו ממתנים לו בבית העלמין, הגיע האמבולנס עם גופת המת לשער הקיבוץ ודרכו נחסמה על ידי המפגינים מהעיר הסמוכה ומנעו מדני ז"ל להגיע לקבורת עצמו. הנשמה, המיוסרת שציפתה לרוגע נחסמה גם היא בדרכה להתאחד עם הוריו של דני אי שם בעולם הנצח.

מירי רצון (דודזון)

נר זיכרון

גַּל עֲמַל דְּבָרֵי שִׁיר – גִּזְרֵה אֲחִירֵי בִקָּל שְׁהַעֲבִירָה אִיִּים

את העולם שפה אנו בראנו

אז תן קולך בשיר ושמח אתנו
אז תן קולך בשיר, תן קולך בשיר, תן!

תוויסלמילים
אודות השיר
לאה אלתרמן-להב

מתוך: "הרהורים על הבריאה" (נדפס בספר העשור, 1946):

"הנה יושבת אנוכי על הדשא הגדול
שלנו... תחושה של חגיגות עוברת
בי... "אלי, מה נאה עולם זה שבראת!..."
אולם אנוכי לא אוכל לומר כך.
עולם זה על כל פנים לא ברא האלוהים.
אני עוד זוכרת היטב איך בראנו אותו
אנחנו. אכן הגלבוש היה פה, גם
הגלעד קדמון הוא - ...אולם איש לא
היה פה, אשר יאמר: "מה נאה עולם
זה!..." אנחנו בראנו את העולם הזה
בשביל האנשים. ואפשר אפילו לספר
את סדר הבריאה. לא אגדה!..."

סולנים: חיה קורן, גל תמיר ונגה תמיר

עומד אדם על גשר צר-רואה ומאזין,
רק הדגים שבנהר היו לו לעדים.

והאדם כולו נפעם, איננו מאמין,
שארבעים שנה הוא כאן בורא-ולא האלוהים.

ורק ההר שמסביב פותח לבבות
חוזר לו ככה הניגון ומשחרר תקוות
והנהר מימיו זורמים-רבה בו הדגה
ובעיני אדם אורות החג-וגם הדאגה.

את העולם שפה אנו בראנו

אז תן קולך בשיר ושמח אתנו
אז תן קולך בשיר, תן קולך בשיר, תן!

וכך עברו להן שנים, שנים של יום אפור;
ימים ימי-חמסין-לילות קדחת שוב חלפו.

ימי תקוות ואכזבות-ומלחמות אין ספור
הבט סביב-את השממה גני-הירק כאן עטפו.

צלילים בוקעים בקול-ולנו ריח הפרחים
וממתינים לחיילים עוטי אבק דרכים.
כך מתפרק לו היקום, וחלומות חולמים,
שיום יבוא לכאן וקצת נשקוט מרוח הימים.

את העולם שפה אנו בראנו

אז תן קולך בשיר ושמח אתנו
אז תן קולך בשיר, תן קולך בשיר, תן!

ניחוח הפרחים בכפר, ידענו זה שנים
ופסגתו של הר לכבוש-כולנו נחלום.
ותינוקות רכים על העולם תוהים, צופים
כי כמיהתם של בני אנוש נישאת תמיד אל השלום.

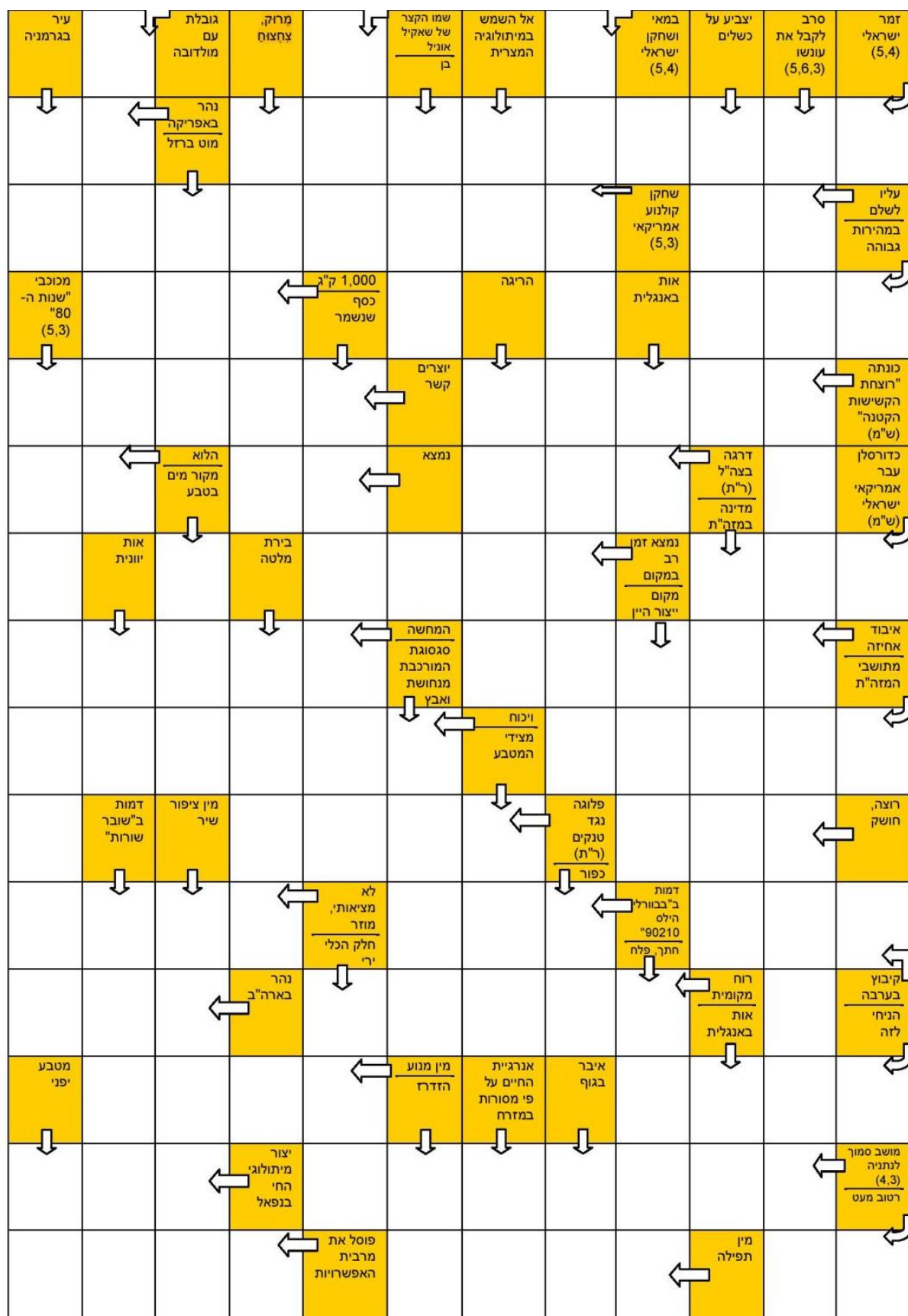
עומד אדם על גשר צר-רואה ומאזין;
רק הדגים שבנהר היו לו לעדים.

והאדם כולו נפעם, איננו מאמין,
שארבעים שנה הוא כאן בורא ולא האלוהים

גשת אובזורים

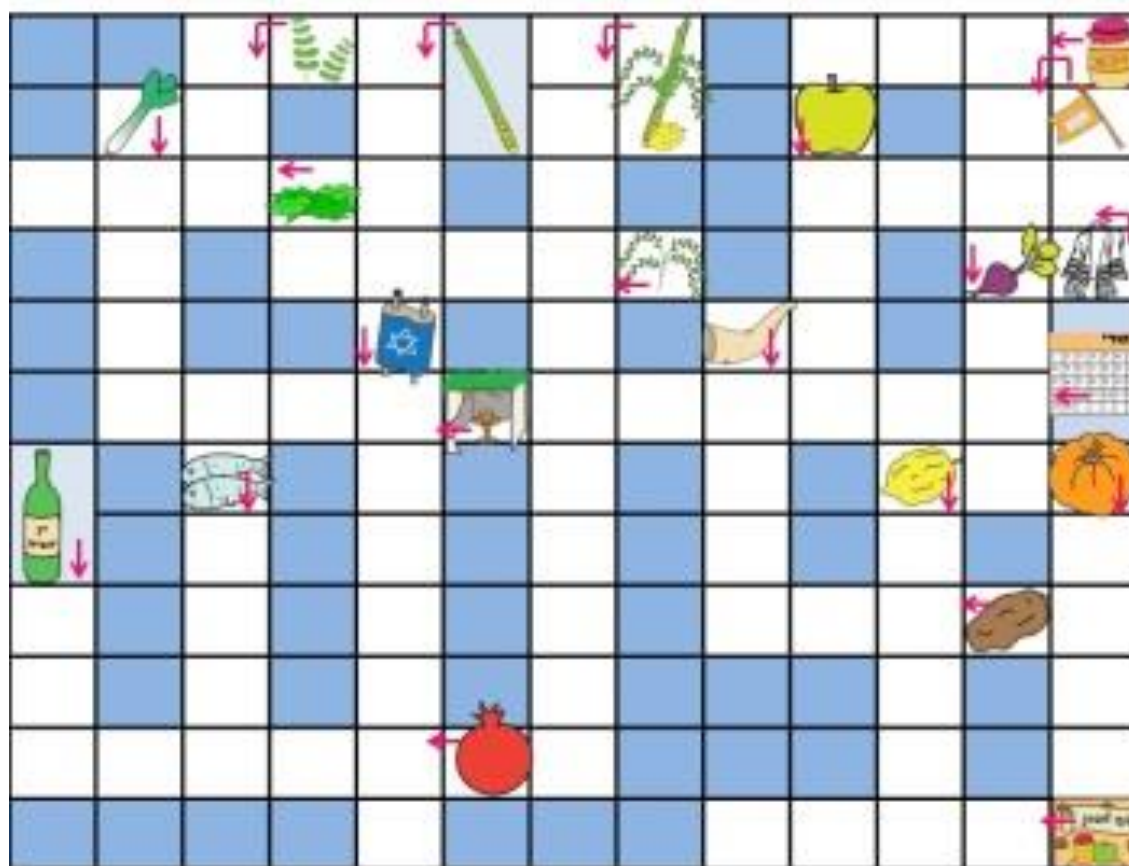

ראש השנה
תפוח
דבש
שופר
תשרי
שנה מתוקה
חתימה טוב
רימון

www.yetzira.com

תשחץ ציורים – חגי תשרי / גילאי 6-8

© www.stz.co.il

ג'אוןג מ'צב'אג ٥٥٥

כאן זה בית
נר דוד הוא הבית שלי

